

Laulasmaa
KOOLI ALMANAHH

Laulasmaa

KOOLI ALMANAHH

Koostaja: Terje Urbanik

Õpilaste töid juhendanud õpetajad: Kelly Keevallik, Aala Kraaner, Silvi Sarapuu, Kristi Sui, Ülle Niinemäe, Anne Uusen, Hille Magnus, Lea Maurer

Väljaandja: Laulasmaa Kool

Kujundus ja trükk: Vali Press OÜ

Koostegemise rõõm

10 aastat tagasi sai alguse ühe lasteaia ja kooli sirgumislugu. Lohusalu Lasteaed-Algkoolist sündis Laulasmaa Kool, siis juba lasteaed-põhikool. Väike maja Lohusalu rannas mändide vahel jäi puhkusele ning aegamööda koliti Laulasmaale uude suurde valgesse majja, mis ametlikult avati 26. märtsil 2007.

1. septembril 2006 alustas Laulasmaa Kooli lasteaias 96 last ja koolitee võttis jalge alla 49 õpilast. Algas usin töö oma lasteaia, oma kooli loomiseks. Mis teeb ühest majast lasteaia, kooli - oma lasteaia, oma kooli? Ikka lapsed, õpilased, õpetajad, personal, vanemad, kogukond.

Kasvame ja areneme, loome koos võimalused hariduse omandamiseks, anname teadmised, oskused ja vilumused. Meie kooliperel on vajadus olla õpihimuline, koostöövalmis, hooliv, tervete eluviisidega ning toimetulev edaspidises muutuvas õpi- ja elukeskkonnas. Laulasmaa Kooli õppuril kujunevad teadmised, silmaring, otsustusvõime ja iseseisvus, mis on aluseks õpingute jätkamisel ja arengut toetavate valikute tegemisel. Laulasmaa Kooli väärtused on antava hariduse kõrge ja stabiilne kvaliteet, oma rahva ja kodukoha kultuur, looduslähedus, huvi äratamine teaduse ja tehnoloogia vastu, maailmaharidus, väärtuskasvatus ja terviseedendus, aktiivsed suhted kogukonnaga ja ümbritseva maailmaga, ühtekuuluvustunne kooliperes ning turvaline koolikeskkond.

Koos oleme loonud oma traditsioonid, sümbolika. Laulasmaa Kool on liitunud TEL (Tervist Edendav Lasteaed) ja TEK (Tervist Edendav Kool) võrgustikuga, koolis tegutseb KiVa (Kiusamisvaba) programm, VEPA (käitumisoskuste mäng „Veel paremaks“) ja TORE (noorteühing Tugiõpilaste Oma Ring Eestis) ning Harju Maavalitsus on meid tunnustanud Harjumaa Turvalise Kooli tiitliga.

Oma teadmisi on õpilased proovile pannud nii vallasestel, maakondlikel kui ka üle-eestilistel olümpiaadidel ja konkurssidel ning saavutanud seal ka väga häid tulemusi. Üha enam osaleme erinevates, ka rahvusvahelistes koostööprojektides. Meie õpilased on üles astunud laulu- ja tantsupeol, populaarseks on saanud suvised võimlemispeod.

Suur tänu meie õpetajatele, kes on suunanud õpilasi õigele rajale, lasknud neil seal iseseisvalt käia, jäädes samas õpilase selja taha toeks. Pedagoogid on soodustanud omapäi mõtlemist ja maailmapildi avardumist. Püüavad mõista ja igapäevaseks aega leida, julgustada ja innustada, vajadusel kaasavad tugikeskuse personali. On õpihimulised, kasutavad uusimaid õpetamismeetodeid, interaktiivseid õppevahendeid ja tunnevad rõõmu koostegemistest.

Meie kõrval on olnud lapsevanemad, kes on jaganud meiega rõõme, muresid ja meile igati toeks olnud. Suur tänu teile, head vanemad!

2016. aasta juunis sai tuule tiibadesse kooli 8. lend. Sama aasta 1. septembril alustas õppetööd lasteaias 126 last ja koolis 235 õpilast. 10 aastat tagasi valminud suur maja on tänaseks jäänud kitsaks. Juba 2012. aastal laienes lasteaed – loodi 2 rühmaga filiaal Tareke. Tänapäevaks töötavad 1.-6. klass paralleelklassidena ja koos Keila Vallavalitsusega käivad ettevalmistused 2017. aastal kooli laiendamiseks ning spordihoone ehitamiseks.

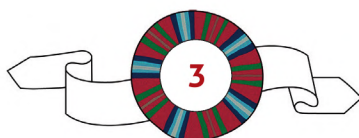
Kõik eelpool kirjeldatu ja veel palju rohkemgi on Laulasmaa Kool.

Palju tarkust ja teadmisterohkeid aastaid Laulasmaa Koolile!

Hea lugeja, Sa hoiad käes Laulasmaa Kooli esimest almanahhi, mis on pühendatud Laulasmaa Kooli 10. sünnipäevale. Almanahh ootab kutsuvalt lugema-vaatama laste loomingut ja mõtteid, annab põhjuse viivuks pilk tagasi heita ja meenutada.

Mõnusat lugemist!

Kadi Mäekuusk
direktor

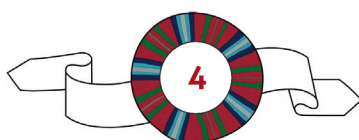

Las teavad kõik, et Eestimaal,
üks kaunis koht on Laulasmaa?
Siin lapsi varsti terve rodu,
sest paljudel siin uus on kodu.
Siit leiame me palju sõpru
ja sõprusel ei tule lõppu.
Nüüd teadke kõik, et Eestimaal
on meie koduks Laulasmaa.
Vallal laste vastu hool,
sest avati siin meile kool
Kool on ilus suur ja valge,
naeru toob ta meie palge.
Nüüd teadke kõik, et Eestimaal
on uhke kool ka Laulasmaal.
Siin ligidal ka kaunis meri,
me soontes voolab noorte veri.
Lubame, et meie deviis:
igal lapsel kotis viis.
Siis teadke kõik, et Eestimaal
Teid ootab külla Laulasmaa.

Lylian Altmäe ja Evita Lauren Veik

Viisistatud Riine Pajusaare poolt Laulasmaa Kooli 10. sünnipäevaks

(Evita Lauren Veik on Laulasmaa Kooli VII lennu vilistlane. Luuletus loodi, kui Evita Lauren astus Laulasmaa Kooli. Lylian on Evita Laureni vanaema.)

Kuidas Laulasmaa endale nime sai

Kord ammu sõitis ühe tundmatu küla poole kuulus mõttetark. Alles 20 kilomeetri kaugusel külast olles kuulis ta kaunist laulu. Mida lähemale härra jõudis, seda kaunimaks laul läks.

Lõpuks jõudis ta külla ja kõik inimesed laulsid ülimalt kaunilt. Mõttetargale meeldis see väga. Ta tahtis teada selle küla nime, et kõikidele rääkida sellest külast, ta arvas, et seal võiks teha kauneid kontserte.

Külarahvas oli seda küla lihtsalt Metsakülaks kutsunud. Mõttetark arvas, et see nimi küll ei sobi, oleks vaja midagi kaunimat. Siin on kaunis loodus, kaunis laul, arvas mees. Terve külarahvas koos mõttetargaga mõtles välja uue nime: Laulasmaa. See nimi meeldis kõigile. Kutsuti ka ennustaja, et ennustada Laulasmaa tulevikku. Taheti teada, kui kaua see küla siin püsib ja mis edasi toimub.

Ennustaja jõudis kohale. Tema eripäraks oli see, et ta töötas kaartide, ennustamiskuuli ja oma mõttega korraga. Naine hakkas ennustama ja nägi, et Laulasmaale tulevad ja hakkavad elama kuulsad muusika- ja kunstiinimesed. Külarahvas oli hämmingus ja arvas, et küla kestab väga kaua. Naine rääkis, et Laulasmaale rajatakse kunagi kool ja suur hoone, kus hakkab käima palju inimesi.

Ennustajal ja mõttetargal oli õigus. See väike tundmatu küla arenes: siia rajati Laulasmaa SPA ja nimi Laulasmaa kestab siiani. Laulasmaal elavad ka kuulsad muusika- ja kunstiinimesed.

Nii saigi Laulasmaa endale nime.

Angela Lill, 7. klass

Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

HARIDUSTEE ALGAB LASTEAIAST

Lapsesuu ei valeta

„Kõige tähtsam on minu jaoks pere, sõbrad... et igav ei hakkaks. Igav on siis, kui mul näiteks pole midagi teha või kui ma olen reisul ja ma pole selle peale tulnud, et mõned asjad reisile kaasa võtta...“

Koolimine on ka tähtis, kuna saab targemaks ja elus peab ju ikka midagi olulist tegema“

Klenn Kala, 7a, 2011 kevad

„Mul on natuke hea meel ja natuke kahju ka, et lasteaed läbi saab. Muidu ma ikka tahan kooli minna, aga mõned toredad sõbrad jäävad veel lasteaeda ja kasvatajad ka ei tule kooli, aga mulle meeldib vähemalt see, et Anni tuleb minuga kooli“

Anette Puhm, 7a, 2011 kevad

„Minu jaoks on tähtis korrutustabeli õppimine. Viiega korrutamine on mul juba selge. Vanaisa ja issi on mulle korrutamist õpetanud. Tähtsad on minu jaoks veel minu kass Tommi ja merisiga Tutsik“.

Anni Roos, 7a, 2011 kevad

„Kõige tähtsam elus minu arust on õppimine, sest on vaja targaks saada, et hea töökoht saada. Ma tahaksin saada sõjaväelaseks nagu mu issi, siis ma saaksin issiga koos samal tööl käia ja metsas ka“

Karl-Erik Roostfeldt, 7a, 2011 kevad

„Ühe sõnaga, meie lasteaed on kõige parem.

Nüüd natuke unistame. Kui ma kasvan suureks, tahaksin saada teadlaseks, õppida keemiat. Ja veel oleks vahva kosmosesse lennata. Et oma silmadega näha, kas seal on elu või mitte“

Aleksander Zatkin, 7a, 2011 kevad

„Maiust ja Rutast on kahju lahkuda, sest neil on hell ja kuldne süda. Muidu on lasteaias kõige lähedam turnimine.

Kooli tahan väga minna, sest mulle meeldivad ülesanded. Saab õppida, mida armastan. See on matemaatika, loodus ja kirjatähed“

Mirtel Kaur, 7a, 2014 kevad

„Ma tahan saada salaagendiks, tagavaraamet on mul kokk“

Karel Kristjan Leedo, 7a, 2013 kevad

„Ma sooviksin neile /lasteaiapäetajatele/, et olge mõnusad, pange mured nurka. Ja veel tahaksin ma öelda ilusat lasteaeda ja et neil oleks tore elu!“

Robert Vahter, 7a, 2013 kevad

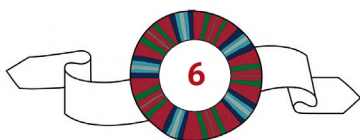
„Koolis saab tore olema, sest seal on vahetunnid, raamatukogu ja ägedad raamatud. Ainuke põhjus, miks kooli ei taha, on see, et enne seda tehakse koolisüst.“

Monika Laurette Arand, 7a, 2014 kevad

„Mida tarka õppisin? Olen õppinud numbreid ja tähti ja siis olen õppinud seda, mis see oligi...aaaa, liitmist. Liitmist ja lahutamist oskan natukene hästi ja natukene pahasti.

Tahan kooli minna, aga ma vist pole päris valmis. Äkki esimeses klassis tohib pisut vähem osata“

Oliver Pöder, 7a, 2014 kevad

Triibuseeliku saamisluгу

Esietendus 8. märtsil 2012.a. Laulasmaa Kooli lasteaias

Tegelased:

Rikas rahvas

Mõisahärra ja mõisaproua

Vaesem rahvas

Teenijatüdruk

Kaks kutsarit

Jutustaja

Kõik näitlejad on laval. Rikas rahvas istub rahvariietega ühel pool ja vaesem rahvas linaste riietega teisel pool lava. Keskel on peegel ja mõisaproua riidekapp uhkete triibuseelikutega.

Jutustaja tutvustab algul tegelasi. Keda ta nimetab, need tõusevad püsti ja kummardavad.

Jutustaja: „Vanasti olid inimeste kodud Eestimaal väga erinevad. Rikas rahvas elas suurtes ja uhketes mõisates, vaesem rahvas aga lihtsas rehielamus. Mõisarahvas- mõisahärra ja mõisaproua- kandsid uhkeid värvilisi riideid.“

Tants “Kikkapuu”

„Talurahvas pidi aga leppima lihtsate linaste rõivastega.“

„Kord palju aega tagasi oli üks talutüdruk mõisaprouale teenijaks tööle asunud.“

Teenijatüdruk võtab luua ja imiteerib pühkimist.

Laul (laulavad kõik):

„Peretüdruk, peretüdruk pühkis tuba.

Ta leidis, ta leidis rebase saba.

See oli, see oli ilus ja kena.

See passis, see passis temale väga.“

Jutustaja: „Mõisaproua oli väga peen ja uhke. Tema kappides leidis palju pitse ja satse, kleite ja seelikuid- üks kirevam kui teine. Teenijatüdruk ei jõudnud küll kogu seda ilu ära imetleda. Vahel salaja, kui mõisasaksad oma tõllaga mõisast lahkusid, proovis ta mõnd kena triibulist seelikut endale selga ning imetles end peegli ees.

Aeg läks. Tüdruk töötas usinasti ja mõisaproua oli temaga väga rahul.

Siis jõudis kätte aeg mõisast lahkuda, kuna tüdruk oli sirgunud kauniks neiuks ja ees ootas pulmapidu.“

Laul. (Laulavad kõik):

“Ilus tüdruk, ilus tüdruk, teole, teole,

kena tüdruk, kena tüdruk, näole, näole.

Selle hoian, selle hoian omale, omale,

hoian oma, hoian oma vennale, vennale.“

Jutustaja: Mõisaproua kinkis aga tüdrukule tänutäheks ühe oma seelikutest. Küll oli neiu õnnelik- tal oli ju nüüd küla kõige ilusam seelik. Kuid teisedki neid külas soovisid niisama nägusad välja näha ja nii mõnigi osavam neiu kodus endale samasuguse triibulise seeliku.“

Laulumäng “Kloppandi”. Mäng kätkeb endas tegevusi, mis on seotud kanga valmistamisega. Neid võib vastavalt soovile ka ise lisada, näiteks lõigendi, triigindi jne. Laulusõnade omapära seletati sellega, et vanasti tahtnud ini-

mesed rääkida võõrast keelt, kuna seda aga ei osatud, siis loodi ise sõnu. Mängijad seisavad ringjoonel. Iga salmi alguses korduvat sõna saadab iseloomulik liigutus, mida tehakse laulu rütmis, ühel kohal seistes. Refraáni ajal liigutakse kätest kinni hoides ringjoonel vahetussammudega päripäeva. Väikesed lapsed võivad liikuda kõnnisammuga.

„Mõnede aastate möödudes kandsid juba kogu küla neid ja naised triibulisi seelikuid, nagu mõisaproua oli kord oma usinale teenijatüdrukule kinkinud.“

Idee autor: Ülle Krabo

Tekst ja teostus: Tiiu-Triin Sutrop

Muusikaline kujundus: Pille Karras

Kui mina oleksin Eesti Vabariigi President

Kui mina oleksin Eesti Vabariigi President, siis ma kaitseksin Eestit ja hoolitseksin Eesti inimeste eest.

Ma ehitaksin juurde lasteaedu ja muretseksin suurema sõjaväe.

Ma aitaksin vaeseid inimesi- annaksin neile süüa ja soojad riided ja raha ning ehitaksin suure poe.

Kõikidele Eesti inimestele ehitaksin ma maja, et kõigil oleks oma kodu.

Ma soovin, et kõik inimesed oleksid Eestimaal õnnelikud. Et lastel oleks palju mänguasju ja šokolaad oleks kõigile tasuta. Veel soovin ma, et kõigil lastel oleks perekond ja õde-vend ja et öhtul saaks emme kaisus olla.

Mina ise sooviksin presidendina endale palju sõpru ja tahaksin olla hea teiste inimeste vastu.

Ma tahaksin Eestimaa sünnipäeva puhul kõigile kinkida väikese õnneristiku!

Noppeid 2012. aasta koolieelikute soovidest

„Toomas Hendrik Ilves“. Casper Larionov, 7a.

„Suitsupääsukesed“. Rain Posti, 6a.

„Minu Eestimaa“. Karolina Keevallik, 7a.

Kui ma ükskord suureks saan, on mul päris kindel plaan

Kevin Keevallik - sõjaministriks
 Willem Klaassen - looduseuurijaks
 Carlos Pällo - looduseuurijaks
 Sarah Mandri - lauljaks
 Laura Reimets - iluvõimlejaks
 Birgit Veegen - poemüüjaks
 Hans Mikk Migur - politseinikuks
 Ilmar Jürisaar - sõjameheks
 Liisi Laht - lasteaiaõpetajaks

Marie Grünthal - juuksuriks
 Kaspar Miggur - politseinikuks
 Eve-Liis Kukk - baleriiniks
 Markus Saaremets - turvameheks
 Martin Mägedi - rekkajuhiks
 Gabriel Borissov - tuletõrjujaks
 Della Melany Reikop - müüjaks
 2008. aasta kevad

Adele Maria Arengu - kunstnikuks
 Kristo Ilumets - autokooli õpetajaks
 Klenn Kala - tuletõrjujaks
 Henry Kallas - uurijaks
 Juhan Klaassen - laeva kapteniks
 Kamill Kruutmann - muuseumi operaatoriks

Daniel Laht - autojuhiks
 Nora Maria Mandri - kunstnikuks
 Eliise Raamat - raamatukoguhoidjaks

Aleksander Raantse - mustkunstnikuks

Olivia Reimets - kunstnikuks
 Anni Roos - mul on mitu valikut, kas kokaks või kunstnikuks. Aga tegelikult meeldivad mulle loomad ja võib-olla hakkab loomaarstiks

Karl-Erik Roostfeldt - sõjaväelaseks
 Elisabeth Uppus - kunstnikuks
 Niklas Peeter Viljanen - autode parandajaks

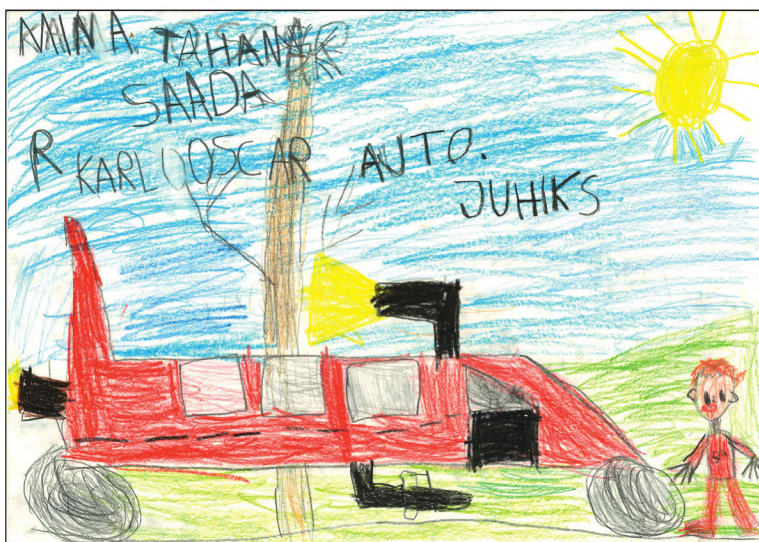
2009. aasta kevad

„Lennuk“. Rasmus Laarmann, 7a.

„Laulukoor“. Leandra Veskimeister, 5a.

„Mina tahan saada autojuhiks“. Karl Oscar Laanemets.

„Mina tahan saada transporditöötajaks“. Jan Marten Arengu.

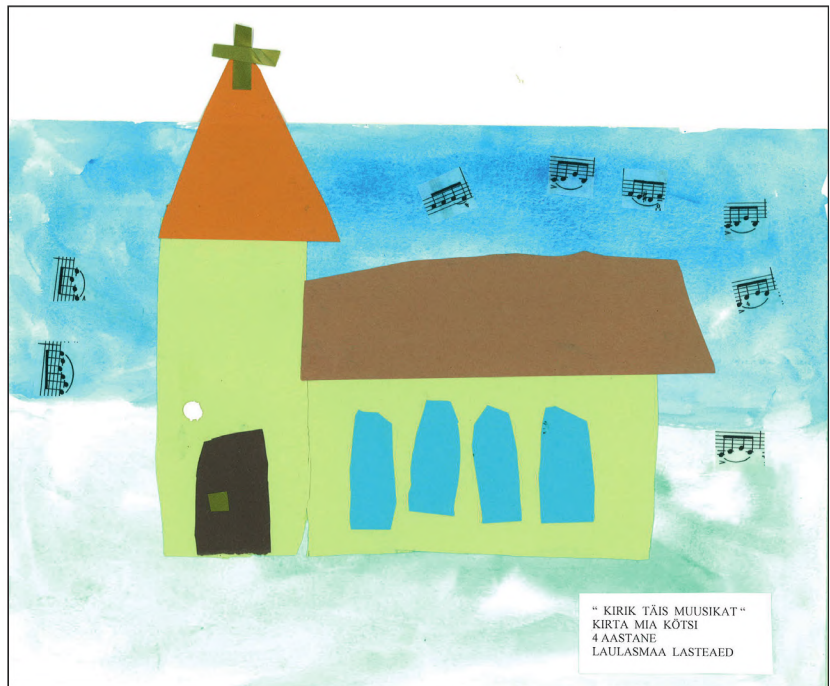
„Mina tahan saada kokaks“. Kendra Leisson.

Emma-Katariina Kaljulaid, 7a.

„Kirik täis muusikat“. Kirta Mia Kötsi, 4a.

„Kolm karu ja natuke rohkem“. Olivia Reimets, 5a.

„Nägu“. Robert Lõhmus, 4a.

„Suvi puges salamahti matkamehe telki“.
Frida Karamia Kaha, 4a.

„Hunt“. Henry Keith Edur, 6a.

Haridusminister Mailis Reps Laulasmaa
Kooli lasteaias 2006. aasta septembris.

KOOLITEE, KOOLITEE, KÕIGI TEEDE ALGUS ON SEE ...

Minu Kodu

Meil on väga ilus maja,
mul on seda väga vaja.
Kodus tuba hästi soe,
mõnus tunne hinge poeb.
Laulal lõhnab soe sai,
emale teen pika pai.
Ahjus küpseb maitsev kook,
see mul ikka lemmik söök.
Kodus on hea õppida,
seal ka tore mängida.
Minu koer on väga armas,
kuskil pole tema sarnast.
Kodus on olla hea,
õhtul padjale panen pea.

Ühislooming, 1. klass

Kodus

Kodus on tore,
seal on minu pere.
Kodus on soe,
ema raamatut loeb.
Kodus on isa,
kes iial ei kisa.
Kodus istub Pind,
see on mu lemmik lind.
Kodus ma õpin,
seal ka vahel mängin.
Kodus on olla hea,
kõige parem maailma peal.

Betti Nora Raasman, 1. klass

Mona-Anette Raantse, 1. klass

Galerii 1. klassi töödest.

Laulasmaa kool

Meil on tore koolimaja:
kõik on täpselt, nagu vaja.
Puudub ainult treeningsaal –
ilma tõuseb lastel kaal.

Meie usin õpetaja
pole mingi kekutaja,
vaid ta tarkust taga ajab,
kuigi vahel rahu vajab.

Koolis õppida on palju –
sellega ei ole nalja.
Aga kui mul hindeks viis,
kodus kiita saan ma siis.

Et saaks minna tantsupeole,
saame kokku peale kooli.
Sussi sahin on meil hoogne,
sisse võtan tantsupoose.

Meie kool on parim koht –
puudub rumalaks jäämise oht.
Õpsid meil on „maa sool“.
Kõike head, Laulasmaa kool!

Kasper Veski, 4.a klass

Minu kool

Minu kool on Laulasmaal,
seal mul meeldib käia.
See ei ole päris maal,
kuid asub linnast väljas.

Minu helevalge kool
on suur, kus klasse üheksa.
Meil on tants ja mudilaskoor,
see meid kokku ühendab.

Minu koolis toimub palju –
laadad, näidendid ja peod.
Kord müüme kooke, vahel saiu
või tuuakse esile me head teod.

Meie koolis on see tähtis,
et sa teistest hooliksid,
et sa tunneks õigeid tähti
ja uusi toite prooviksid.

Mathias Lambing, 4.a klass

Minu kool

Kui sa sõidad Laulasmaale,
jääb sul silma SPA ja pood,
keset küla valge maja –
jah, see ongi minu kool.

Meil on õpetajaid palju,
lapsi üle kaheksaja.
Koolipäeval palju nalju,
kilkeid, naeru täis on maja.

Siis kui tundi kutsub kell,
vaikseks jääb me koolimaja.
Juhtub vahel, et mõni sell
vajab järelemõtlemiseks aega
klassiukse taga.

Koolis mul on sõbrad head,
enamuses tarkpead.

Minu kool on tore, vahva:
kohe oma koti krahman,
sammud kooli poole sean.

Robert Vahter, 4.a klass

Galerii 1. klassi töödest.

Valgusfoor

Kui sa astud sõiduteele,
hoolas olema sa pead.
Valgusfoori kõiki värve
hästi teadma-tundma pead.
Punane see ütleb stopp!
Minna sa ei tohi!
Kollane – sa oota veel,
õige värv ei ole see!
Roheline ütleb-mine!
Siiski ettevaatlik ole!

Karl Kruutmann, 1. klass

Avaldatud 2011/2012 Maanteeameti poolt välja antud liikluskalendris

1. klass Teatريفestivalil
2016.

Nutilaps

Olen nutilaps,
sa kuulsid õigesti, paps!
Parim sõber nutitelefoni on.
Päevategevust juhivad nuti tihti mul.
Jäta kõik tööd ja võta nutt!
Elu on kui muinasjutt!
See sosin kõrvus tihti kõlab
ja ümberringi ununeb kõik.
Ära pahanda, paps!
Kas arvad, et nuti on aps?
Isa, kardad, et nutilt silmi ära ei saa.
Olla nutita, see on nagu olla
sõömata-joomata.
Mehesõna ikka tarkust juhivad.
Isa, ma tean, et nutikaks saab õppides,
mitte nutti tõmmates.

1.a klassi ühistöö

Kuidas MAIKELLUKE endale nime sai?

Vanal ajal ei olnud lilledel nimesid. Nad otsustasid kõik koos minna Taevataadi juurde nimesid saama. Igähele anti sobiv nimi. Kõige ilusam oli - MAIKELLUKE. Nimi tal sellest, et tal olid kellukesed küljes ning õitses mai-kuus. Maikelluke oli väga rõõmus, et just tema oli kõige ilusam.

Angela Lill, 1. klass

Kevad ja lilled

Vaatan aknast välja ma-
nurmenukud õitsevad.
Vaatan paremale poole-
ülaseid on terve koorem.
Heidan vasakule pilgu –
tulbid ajavad end sirgu!
Lilled siin ja lilled seal,
lilled metsas, peenra peal.
Iga lill teeb rõõmsaks meele,
kutsub jalutama teele!

Maria Raamat, 2.b klass

Kevade rõõm

Kevadel tärkab muru,
karud ärkavad urust.
Sinilill päikse välja toob,
toomingas ärkab üles.
Loomadel on soe,
siil pesast välja poeb.
Karud aga metsas on,
jões ujub väike konn.

Gabrielle Kalev, 2.b klass

Kevad

Väljas paistab soe päike,
tal on väike äike.
Sinilill siis mängib pilli,
metsa all kasvab palju lilli.

Pajutibud õide puhkevad,
krookused rõõmust õitsevad.
Lund enam maas pole,
küll on kevad ikka tore.

Leena Raantse, 2.b klass

Kevad

Tore, et käes on jälle kevad,
pori ja pimedust pole enam.
Kevadel on naerul nägu,
paistab päike, kukub kägu.

Kevadaeg – see on ju lahe!
Õues joosta lastel tahe –
pole isu õppida, ega
tarkust pähe toppida.

Naudin loodust õues,
kevadrõõmu tunnen põues.
Märkan pungi, õienuppe,
korjan vaasi kullerkuppe.

Kendra Leisson, 2.a klass

Imedelaev

Imede päeva põhjatus katlas
põleb imede tuli.
Imede tules põlevad
imede pärlid.
Imepärlites põlevad
kurbus ja rõõm.
Imedelaeva ei ulata keegi.
Ümber lükata – see hõljub taeva all
pilvede ja päikese vahel.

Laura Sophia Randrüüt, 1.a klass

HAIKUD

Ma ootasin und
aga jäin pimedusse
ma otsin valgust

Leena Raantse, 2.b klass

Olen Jaapanis
oma unistuste maal
ärkan unenäost

Robert Tristan Trumberg, 2.b klass

Mul on kõht tühi
süüa pole midagi
oh! pood on kinni

Ervo-Mathias Viira, 2.b klass

Tänaval sajab
ja ma nägin männipuid
siis nad rääkisid

Johannes Vare, 2.b klass

Sireli õied
ma mõtlen sirelile...
siis ma ärkasin

Mia-Marica Tõnissoo, 2.b klass

Sünnipäeval ma
ehmatasin siis kui all
lõhkes õhupall

Aleksandra Kamberg, 3.a klass

Ülemaailmne haikude konkurss „Hommik“.
ERIPREEMIA

Hommik (Ülemaailmne haikude konkurss).

Vabariiklik joonistusvõistlus "Kosmose-elevant" II koht – Robert Vahter, 2.a klass

Mr. Pritti kunsti-konkurss 2015 eripreemiad 7-8 aastaste seas: Helena Eltermaa, 2.a Mathias Lambing, 2.a

Kolmas A

Hommikul kui jõuan kooli,
sigin sagin siin ja seal.
Sõber Marten tõstab tooli,
Karl-Oskar Tommile loengut peab.

Ruttab Emma, Markus, Toomas,
Kerdo huulil lauluvile.
Helena, kes viks ja hoolas,
Jan ja Juku...on vast ime!

Sandra, Kendra ja Maria
itsitavad üheskoos.
Klassi astub Kati-Mia
nägu naerul, käes tal moos.

Andreas veel napilt jõuab,
hüüab kell, kõik klass on koos.
Nüüd igäüks meist tarkust nõuab,
hiljem tuleb komm ja moos.

Robert Vahter, 3.a klass

Ühel meie klassi lapsel
täitub täna 2x5!
Sassa, Mathias ja Kasper
ümisevad lauluviit.

Kool saja aasta pärast

Kool on saja aasta pärast hoopis teistsugune. Kõik teevad nii, nagu ise tahavad. Magavad siis, kui ise tahavad, õpivad siis, kui tahavad, teevad kõike, mida tahavad. Lapsed sõidavad enda päris autoga ja koolis on kõik nagu kosmoses. Isegi garderoobis asjad lendavad ja sina ka lendad. Kõik saavad ööbida koolis ja pidu pidada. Tunnid on siis, kui tahad, aga kui pooleli jätad, siis pead pärast ära lõpetama töö, mida tegid. Poes võid käia ilma luba küsimata. Kool on saja aasta pärast rängalt lahe!

Kamill Kruutmann, 3.a klass

Kool saja aasta pärast

Mina arvan, et saja aasta pärast on õpetajate töö koolis palju kergem. Siis on igas klassiruumis seinal tahvlid, mis parandavad õpilaste tehtud vead ja ka hindavad tehtud tööd. Vihikute ja raamatute asemel on igal lapsel tahvelarvuti. Arvutis on kontrolltööde ja koduste tööde programmid. Ka arvuti parandab vead ise. Õpetajatel on rohkem aega lastega tegelemiseks. Vahetunnis tuleb iga õpilase juurde robot, kes aitab teha kodutöid ja mängib lastega. Koolis saab olla terve nädala, kuid laupäeval ja pühapäeval peab koju minema. Iga päev on üks tund, kus saab videomänge mängida.

Klenn Kala, 3.a klass

Kuidas tekkis Treppoja

Elas kord üks laisk mees. Ühel päeval ta otsustas maja ehitama hakata. Kahjuks ei teadnud mees, kust alustada. Rannas jalutades nägi ta, et kõik kohad on kive täis. Kohe tekkis mehikesel mõte alustada maja ehitamist trepist. Kuna mees oli väga laisk, jõudis ta ühe aastaga valmis ehitada ühe trepiastme. Selleks ajaks kui trepp valmis sai, oli mehike juba üsna vanaks saanud. Juhtus olema väga vihmane suvi, vett aina kallas ja kallas taevast alla. Kuna trepp oli ehitatud vanasse jõesängi, kogunes sinna suve lõpuks väga palju vett. Maja jäigi ehitamata, tekkis hoopis oja, mida rahvasuus hakati Treppojaks kutsuma.

Ken Markus Pirnpuu, 3. klass

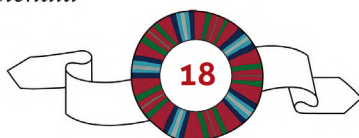
Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

Kuidas tekkisid laulvad liivad Laulasmaa randa

Ennemuistsel ajal, ühel Eestimaa valgemail ööl, kohtusid Koit ja Hämarik. Nad jalutasid Laulasmaa rannas. Merekohin oli kui muusika kõrvadele ja rannaliiv krudises jalgade all. Merekohin kohe kutsus noori rannaliival tantsima. Koit ja Hämarik tantsisid kogu öö kuni hommikuni ja liiv laulis nende jalgade all. See oli imeline öö, võib olla kõige imelisem üldse. Sellest päevast laulab liiv aeg-ajalt oma igatsuse laulu Koidu ja Hämariku järgi. Ning rahvas kutsub Laulasmaa randa laulvate liivadega rannaks.

Siim Erik Belials, 3. klass

Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

Äge mäger

Mäger, oled hea ja äge, sinu urg on väga vägev.
Palju auke, tunneleid ja kõik need oled ise tein`d.
Sööd palju metsakahjureid, sul mahub palju kõhtu neid.
Sööd ka vahel linnumune, ise oled väga muhe.
Silmael kaks musta triipu, selle järgi tunnen sind ju.
Oled looduskaitse all, öösel käib üks trill ja trall, müttad öise taeva all.

Laura Liivak, Britтели Jõgeva: 3.a klass

Mõtted mere ääres

Meri loksab rannas,
niiske ja külm on pinnas.
Jalutan mere ääres,
kivike saapa sääres.

Luiki märkan merel –
tea, mis on nende meelel?
Miks nad ära pole läinud,
üksnes mere ääres käinud?

Selle aasta talv on soe,
mere kohin kõrvu poeb.
Aga mäletan ka pilti,
kus jääd oli merel mitu kilti.

Matkas siis meil kogu pere
mitu tundi üle mere.
Käisime ka laeva vrakil,
Eesti lipp meil oli kukil.

Nüüd vaid mälestused jääst,
samuti ka lumemäest.
Meri ikka loksab siin
ja saapas kivi koju viin.

Aleksandra Kamberg, 3.a klass

Minu ema

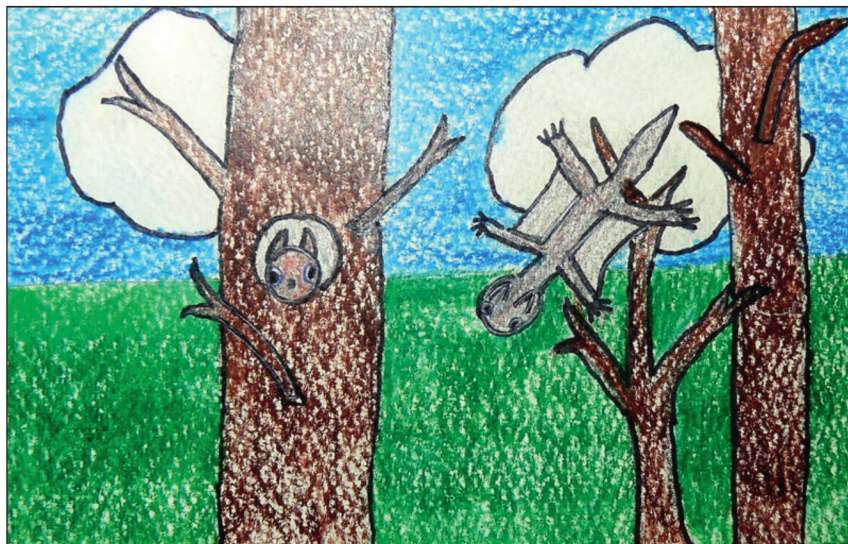
Minu ema on väga hooliv. Minu ema on tark ja ta oskab väga hästi süüa teha. Mu ema on kolmekümne kahe aastane.

Kui mina ja mu kaheaastane vend olime haiged, hoolitses ta mu eest ja oli meiega kodus, kuni me terveks saime. Mu emale meeldib mind aidata õppimisel ja ka mootorrattaga sõitmises toetab ta mind igati. Kui ma sõidan hästi või saan mõne hea hinde, siis ta on väga rõõmus. Mu ema on mulle alati öelnud, et tuleb õppida, kui ma tahan head hinnet saada.

Kui mu emale meeldib mõni kooli näidend, kus mina esinen, tahab ta kiita kõiki, kes näidendis osalesid. Ema muretsseb väga, kui ma haiget saan või murrar luu või jään haigeks. Kuid haigustele vaatamata aitab ta mind ikka.

Minu ema on minu ema! Isegi kui ta minuga riidleb, on see põhjusega ja ma loodan, et teistel on sama hea ema kui minul.

Karl-Erik Roostfeldt, 4.a klass

RMK Looduspostkaartide konkurs. Eripreemia Willem Klaassen.

Minu ema

Minu ema on lahke ja hea.

Mulle meeldib minu ema juures see, et ta on hoolitsetud ja ilus.

Mu ema teeb väga hästi süüa.

Talle meeldib väga käsitöö, ta teeb mulle kogu aeg uusi sokke, salle, kindaid ja palju muud.

Mulle ja minu emale meeldib väga ujuda, me käime igal nädalavahetusel ujumas.

Minu emal on ka väiksem laps Gregor ehk siis minu vend.

Emal ei ole vahel minu jaoks aega, sest ta peab palju minu väikese vennaga tegelema.

Aga sellegipoolest on ta mulle õpetanud, et mitte paanitsema hakata ja et tuleb rahulikuks jääda.

Ma käin väga paljudes trennides ja ta viib ja toob mind trennidesse ja ka tänu temale käin ma nii paljudes trennides.

Talle meeldib väga, kui kodu on puhas ja korras, sellepärast ta koristab isegi iga päev.

Mina armastan väga oma ema ja loodan, et ka teistel lastel on samasugune hea ja hoolitsev ema nagu mul.

Amelii Randmäe, 4.b klass

Heategu läbi minu silmade

Minu meelest teeb heategu hea tunde nii sellele, kes teeb head, kui ka sellele, kes saab head. Heategu on väga lihtne korda saata, sest abivajajaid leidub igal pool: koolis, kodus, tööl, linna peal, isegi vabas looduses.

Koolis saad toetada endast nõrgemaid ja neid, keda narritakse. Kodus, kui noorem vend või õde tahab näiteks kapi otsast oma mänguasja, siis sa saad talle selle asja ulatada ja vaata, ta on rõõmsam kui enne. Tööl, kui keegi ei saa arvutis millestki aru ja sina saad, siis selgita ning aita teda, ka tema muutub hulga rõõmsamaks.

Looduses saad talvel loomadele-lindudele süüa panna. Kevadel tuleks Eestisse saabuvatele rändlindudele pesakaste ehitada. Kui leiad suvel metsas legendikul rohu seest mõne metskitsetalle, siis ära teda kindlasti puutu, sest metskitse ema on ta sinna jätnud, et minna süüa otsima. Kui sa metskitsele liiga lähedale lähed, võib ta proovida põgeneda ja see võib lõppeda kurvalt kõigile.

Samamoodi käitu ka siis, kui leiad linnupesa, kus pojad sees on. Kui sa lähed pesale liiga lähedale, jääb inimese lõhn pesale külge ja linnu ema ei julge enam pessa minna ning ta hülgab oma pojad. Kuid kui pojad ei saa süüa, surevad nad ära.

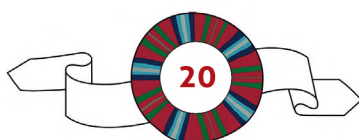
Sügisel võiksid juba vihad metskitsede jaoks valmis panna, siis saad talvel need metsa üles riputada. Kui käid looduses, siis ära jäta prahti metsa. Kui jätab suvel klaaspudeli metsa maha, siis sellest võib tekkida suur metsatulekahju.

Tuleks aidata igal võimalikul viisil abivajajaid, ka loomi, kes on sattunud varjupaika. Minu meelest on loomade suhtes ülekohtune, kui ostetakse näiteks üks hundikoera kutsikas. Alguses on kõik kena ja tore, aga kui hundikoer suuremaks kasvab, siis ei ole üldse tore, sest suur koer tahab joosta, mängida ja seda, et temaga tegeletaks. Siis satubki koer varjupaika, kuid tema ei olnud ju milleski süüdi. Sama on kassidega: ostetakse suve alguses kassipoeg. Minnakse suveks suvilasse ja kui suvi on läbi, kolitakse linna tagasi, aga kass jäetakse maha. Ja satubki kass varjupaika. Ärge võtke endale lemmiklooma enne, kui olete kindlalt otsustanud, et jätate ta kindlasti endale, sest te ise ka ei tahaks, et teid niimoodi koheldakse.

Tuleks aidata ka puuetega inimesi, kes on näiteks kurdid, pimedad, halvatud või muud sellist. Käisime vaheajal perega Haapsalus ujumas. Kui me hakkasime juba ära minema, tuli sinna neli vaimsete puuetega inimest koos hooldajaga, kes aitas neid kogu südamest. Minu ema ütles, et vaimsete puuetega inimestel on raha eest hooldajad, kes saavad selle eest tasu, kui nad puudega inimest aitavad, aga see inimene läks minu meelest vabatahtlikult nendega ujuma. Tal on minu meelest soe süda.

Selliseid inimesi võiks olla palju rohkem. Aidake abivajajaid, kui nad seda vajavad!

Mari-Liis Kevallik, 4. klass

2. klasside tööd

3. klasside tööd

Vahemeri ja Läänemeri

On käes aprill ja külm on veel
ning meri on kui muutlik meel.
Kuid minu meeli köidab nüüd
Vahemere kauge hüüd.

Kohale jõudes jäi lahti mul suu:
pilt, mis avanes oli hoopis muu.
Vesi seal sinine kui türkiis,
palmiallee ja soe briis.

Sealne meri suur ja lai,
eemalt paistab väike kai.
Lahesopid, külad kaljul –
kõik kodust erineb nii palju.

Vahemeri on nii lahe,
mere tuul on nõnda mahe...
Äkki pugese kahtlus hinge –
on see parem? On see kindel?

Vastust nüüd ma endalt nõudsin,
lõpuks otsusele jõudsin.
Kuigi Läänemeri on ju hallim,
on ta mulle ikka kallim.

Aleksandra Kamberg, 4.a klass

Pagari küla seiklused

Elas kord pommimees Jürgen. Tal olid sõbrad päkapikk Agu, korstnapühkija Villu, koristaja Kerdo ja pagar Heindrig. Kord tuli Heindrig oma sõprade juurde ja kutsus neid küpsetamisel abistama, aga Ago oli palavikus ning ei saanud tulla. Korraga kuulsid nad mingit imelikku häält. Algul mehed mõtlesid, et midagi kukkus maha, aga kui nad seda häält uuesti kuulsid, hakkasid juba kahtlustama, et midagi on valesti.

Nad läksid vaatama, mis see on. Kerdo võttis igaks juhuks saialabida. Kui nad kööki jõudsid, nägid nad seal kassi. Kerdo pani saialabida ära, ajas kassi minema ning nad hakkasid küpsetama. Kui õhtu käes, läksid kõik koju.

Järgmisel hommikul läks korstnapühkija Villu korstnaid pühkima. Kui ta üht korstent pühkima hakkas, kukkus ta korstnasse. Pagar Heindrig sõi parasjagu pliidi juures eilseid saiu ja püüdis Villu kinni.

Nii lõppeski kõik õnnelikult.

Joonas Ploompuu, 5.b klass

Rallivanaema

Raimond ärkab oma voodis ning läheb kööki, et teha endale hommikusöök. Ta teeb endale keedumuna, peekonit ja röstitud saia maitsevõiga. Kui ta on oma kõhu täis söönud, läheb ta alla korrusele ja tervitab oma ema ning isa. Raimond ütleb valjusti: „Tere, ema ja isa!“ Vanemad ütlevad: „Ššššš, vanaema magab veel!“ Raimond teeb piinliku näo.

Vanaema vantsib oma roosade tuhvlitega toast välja ning ütleb: „Tere hommikust!“ Raimond küsib: „Kas ma äratasin su üles?“ Vanaema kostab: „Eiii-eeiii, ma olen ammu üleval.“ Raimondi piinlik nägu muutub rõõmsaks ja vanaema teatab: „Ma hakkan nüüd liikuma.“ Raimond küsib kohe: „Kas ma võin kaasa tulla?“ Vanaema nõustub rõõmsalt ning ütleb: „Muidugi! Mul pole ammu keegi külas käinud!“ Raimond rõõmustab: „Jeeeee!“ ja nad lähevad koos ja istuvad vanaema uude änkssasse rallikleepsudega Nissan Micra'sse.

Nad sõidavad kesklinna ja peatuvad rohelse kortermaja ees. Kohe, kui nad astuvad sisse vanaema korterisse, näeb Raimond ilusat kappi, mille otsa on tema jaoks pandud mitu drooni ning puldiautot. Vanaema teeb uuesti ukse lahti ja kass lippab ukse vahelt tuppa. Vanaema ütleb: „Tere, Miisu!“ Kass nurrub ja hõõrub ennast vastu vanaema jalga. Kass läheb elutoa diivanile ning jääb suure televiisori ette magama. Raimond näeb, et esikus on tabalukuga uks ja küsib vanaemalt: „Mis seal ukse taga on?“ Vanaema ignoreerib küsimust ning küsib Raimondilt: „Kas sa süüa tahad?“ Raimond vastab: „Ei, ütle, mis seal ukse taga on.“ Vanaema köhib ning sosistab: „Ma ei tea.“ Raimond näeb ukse kõrval võtit ning teeb ukse lahti. Seal näeb ta suurt ruumi medalite ja trofeedega. Ta kiljatab: „Oumaigaad!“ ja küsib vanaemalt: „Kust sa need said?“ Vanaema vastu: „Noh, mine vaata.“ Raimond loeb trofeede pealt: „Grand Prix 1946 Rally I koht, Alma Allberg.“ Raimond karjub: „VAUUU! Sa sõitsid vanasti rallit!“ Vanaema mühatab „Noh, jah. Kas sa NÜÜD tahad süüa?“ Raimond vastab: „Jah, soovin küll.“

Kass lükkab terrassi ukse lahti ja tuleb pomisedes tupp: „Millal ma küll häda ära teha saan?“ Raimond oleks nagu midagi kuulnud ja vaatab kassi poole. Raimond küsib kassilt: „Kas sa ütlesid midagi?“

Kass vastab: „Näu?“ ja pomiseb edasi. Seekord Raimond kuuleb seda. Kass annab alla ning lihtsalt räägib, et tal on häda ja ta peab õue minema. Kui nad ukse lahti teevad, liiguvad pilved päikese ette ning lund hakkab paksult alla sadama.

Kass teeb kiiresti oma häda ära. Vanaema ja Raimond sõidavad tagasi Raimondi koju ja vanaema ütleb: „Ma jään seekord siia kauemaks.“

Aleksander Aruoja, 5. b klass

Autokool

Viljandis hakkas tegutsema uus autokool. Seal oli ainult üks sõiduõpetaja. Autokoolis hakkas aga juhtuma väga palju imelikke asju. Inimesed hakkasid kaduma ja lõpuks kadus see autokool ise ka Viljandist ära. Ja linn sai rahu.

See lugu juhtus 1987. aastal Viljandis. Viljandisse asutati uus autokool, kus töötas ainult üks sõiduõpetaja. Ta oli mees, kelle nimi oli Mati. Ta nägin välja paks ja lühike, tal olid paksud rasvased vuntsid, sinised teksad ja rohekassiniste ruutudega pluus. Tal olid ka pruunid paeltega kingad.

Esimene klient, kes seal käis, oli naine Kristina. Peale esimest sõitu tundus Kristinale see mees väga sõbraliku ja lahke mehena. Peale teist sõitu kadus Kristina ära, aga keegi ei arvanud alguses, et midagi halba on juhtunud. Ta pere ja sõbrad arvasid, et naine sõitis reisile ja ei öelnud neile. Aga kui möödas oli juba nädal, hakkasid pere ja sõbrad vaikselt muretsema ning uurisid internetist selle autokooli kohta infot. Nad leidsid väga ehmatava teate, et paljud noored naised on peale autokoolis käimist ära kadunud. Pere ja sõbrad helistasid politseisse ja teatasid Kristina kadumisest. Politseinik rääkis, et paljud teisedki inimesed on teatanud oma pereliikmete kadumisest peale autokoolis käimist.

Politsei hakkas nüüd asja uurima ja avastas, et sõiduõpetaja oli ära põgenenud. Kristina pere oli väga kurb. Kristina ema Maarika oli kindel, et niisama ta kurjategijal minna ei lase.

Politsei korraldas suure operatsiooni kurjategija tabamiseks. Paari nädala pärast tabatigi kurjategija, kelleks osutus sõiduõpetaja Mati. Mees viidi vanglasse. Kristina leiti ühest maa-alusest koopast üles, nagu ka kõik teised kadunud inimesed.

Kokkuvõttes lõppes lugu hästi: kõik kadunud olid elus ja terved.

Nora Maria Mandri, 6. a klass

Neetud meri

Ühel päeval läks üks paar oma kaatriga merele. Nad ütlesid lastele, et tulevad õhtuks tagasi. Aga nad ei tulnud. Õnneks oli üks laps juba 15 ning nägi Facebookist, et just alustasid tööd uued eradetektiivid. Ta palkas nad oma vanemaid otsima. Eradetektiivid alustasidki tööd.

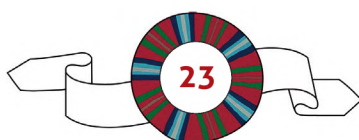
Siis hakkas samal merel ka teisi selliseid kadumisi juhtuma. Palgatud eradetektiivid ei teadnud, mida teha, kuni lõpuks läks üks büroo töötajatest ise merele. Kui ta juba merel oli, märkas ta üht suurt laeva. Selle laeva peal oli üks mees, kes kutsus detektiivi pardale. Too oli aga õnneks nii tark, et ei läinud õnge. Aga ta jättis selle mehe näo meelde.

Pärast, kui detektiivid hakkasid juhtunust mõtlema, tundus neile imelikuna, et mingi võõras mees teisi kutsub. Nad arvasid, et see võib nende juhtumitega seotud olla. Detektiivid läksid järgmisel päeval politseisse ning kirjeldasid seda meest. Politsei hakkas ise asjaga tegelema.

Politseiuurija leidiski tolle mehe üles. Keldris olevast paadist leiti ka kõik kadunud inimesed, kuid meremees ei öelnud, miks ta nad pantvangi võttis. Aga ta pandi ikkagi vangi, sest tunnistas üles, et oli need inimesed röövitud. Põhjus, miks mees seda tegi, jäigi saladuseks.

Kõik pantvangid said koju tagasi ja kõik olid õnnelikud.

Eliise Raamat ja Elisabet Uppus, 6. a klass

263 ilusat nägu

Tõnisson on 11aastane poiss, kes elab üsna mõnusat elu. Ta käib tihti reisidel, aga kahjuks tema ema ja isa ei ela enam koos. Sellepärast ongi ta reisil ainult ema ja õega. Tõnisson on suur lennukite fänn ja teab, et lendab lennukimudeliga Airbus A300, kus on 266 kohta.

Lennukis hakkab aga toimuma jubedaid ja imelikke asju ning varsti muutub tore reis õudusunenäoks. Härra Braidy keha leitakse maast surnuna. Kutsutakse kohe doktor, kelle nimi on Harley Armstrong. Tegemist on kägistamisega.

Kohe peale seda saab Armstrong ise surma. Tõnissonil hakkab paha ja ta kardab. Üks vana daam tahab minna vetsu, aga vetsu uks on lukus. Ta ootab seal 30 minutit. Kedagi ei tundu sees olevat. Daam laseb teenindajal ukse lahti teha ja nad avastavad sealt kolmanda surnu.

Seekord on lood aga teisiti. Teda ei mõrvatud. Ta hoopiski tappis enda ise. Ta oli hüvastijätukirja kirjutanud, kus seletas, et nägi pealt, kuidas doktor Armstrong tappis härra Braidy, sest kõik nad kolmekesi kavatsesid kaaperdada selle lennuki. Armstrong aga avastas, et Braidy kavatseb nad üles anda ning tappis selle peale ise Armstrongi. Lõpuks tappis ta iseenda, sest oli liiga suurtes süümeepiinades.

Tõnisson ja tema pere maandusid ilusti ja nende reis läks muidu hästi edasi, aga kõik olid ikkagi suures šokis.

Kõige imelikum on see, et kolmanda surnu nimi jäigi teadmatuks ja isegi politsei ei suutnud seda välja nuputada.

Klenn Kala, 6.a klass

Juhtum laeval

Kõik juhtus ühel ilusal õhtul ühe väikse turismipaadi peal. Laeva pardal oli rühm täiskasvanuid, mõned lapsed ja kapten.

Pooled inimesed olid oma kajutites, aga üleval dekil oli veel kaks last. Kajutites sättisid end paljud magama. Need, kes polnud veel magama läinud, suundusid õhtust sööma. Korraga märkasid mõned, et nende taga oli üks laps, kes samal hetkel haihtus.

Pardal olevad täiskasvanud asusid last otsima. Nad käisid igal pool, aga ei leidnud kusagilt. Siis ütlesid teised lapsed, et kui nad alla tulid, olid nad näinud üht meest, kes kõndis nende poole. Lapsed rääkisid, milline mees välja nägi. Täiskasvanud vastasid, et sellist tegelast pole pardal varem nähtud. Kadunud lapse uks oli lukus ja kõik läksid hirmunult magama, lootes, et laps oli lihtsalt magama läinud ja et mees oli laste väljamõeldis.

Hommikul olid kõik juba hommikusöögil, aga laps polnud ikka veel oma toast välja tulnud. Kõik hakkasid jälle arutama, mis võis juhtuda ja kus on laps. Siis tuli kapten ja küsis, kuidas kõigil läheb. Inimesed seletasid läbisegi, et üks laps on kadunud ning on nähtud mingit inimest. Kapten ehmatas kadumise peale ära, aga arvas, et tundmatu mees võis olla abikapten. Ehkki nähtud mees oli mingi paksu ja pika kasukaga, ei olnud keegi tegelikult kindel, et ta abikapten võis olla. Too oli sale, aga tundmatu oli olnud paks.

Kuna last ei leitud, pidid nad lihtsalt reisi jätkama. Mõne aja pärast nägid inimesed vees päästepaati, kus sees oli laps! Ta tõsteti paati ning ta rääkis, et mingi mees oli ta kinni võtnud, päästepaati visanud ja lasknud päästepaadi alla. Kaptenil tulid külmavärinad, sest ta kartis, et mees võib ikka veel paadis olla. Kõik jätkasid vaikselt oma päeva, lootes, et midagi ei juhtu.

Siis leidis abikapten mootoriruumist lamava mehe. Abikapten arvas, et mees oli surnud ja teatas teistele ka oma leiust. Ta juhatas teised mehe juurde, aga kapten arvas, et mees oli lihtsalt oimetu.

Mõne tunni pärast ärkaski mees üles ning hakkas ringi liikuma ja inimesi otsima. Ta leidis abikapteni, kes ehmatas nii kõvasti, et lõi meest. Teised kuulasid karjutust ja jooksid sündmuskohale. Nad nägid maas verist meest ja abikaptenit. Nad küsisid kohe, mis juhtus ja miks mees verisena maas on. Abikapten seletas, et mees oli teda rünnanud ja seega ta lõi teda enesekaitseks.

Kõik jooksid verisele mehele appi. Kapten lasi abikapteni roolima seniks, kui kapten teistega tegeles. Siis ta märkas, et mees, keda nad olid aidanud, oligi tegelikult abikapten. Inimesed sattusid segadusse. Kapten jooksis laeva rooli juurde, sest laeva ei juhtinud keegi. Laev sõitis otse mandri poole. Kapten ei suutnud laeva päästa ja

laev sõitis karile. Kapten kukkus maha ning vaatas ringi. Ta nägi meest, kes jooksis päästepaatide poole. Kapten võttis oma relva ja jooksis mehele järele. Mees ehmatas ja hüppas laevalt alla. Ta kukkus maha ja ta ei liigutanud enam.

Kapten jooksis kiiresti teiste juurde ja vaatas, kas kõik on korras. Nad võtsid ühe päästepaadi ning lasid selle alla. Kõik hüppasid paati. Kapten kontrollis kukkunud meest. Too oli oimetu ja tundus, et tal olid jalaluud katki. Mandril oli keegi seda näinud ja kutsunud politsei ning kiirabi. Mõlemad saabusid väga kiiresti ja aitasid kõiki. Vale abikapten tuvastati. Tuli välja, et ta oli mees, keda oli varem ka karistatud tapmise ja muu eest.

Kõik jäid lõpuks terveks, laev aidati tagasi merele tagasi ja sõitis oma sihtpunkti poole edasi.

Vale abikapten viidi kiirabisse, kus teda tohterdati. Edasi viidi ta vanglasse.

Lõpp.

Kamill Kruutmann ja Juhan Klaassen, 6.a klass

Mõrv klassiõhtul

Kiirabi ja politsei on kooli ees. Kes mida tegi? Mis üldse juhtus?

See algas nagu iga teinegi klassiõhtu. Poisid lasid mingit muusikat. Teised sõid. Kuid enamik istus lihtsalt telefonides. Tavaline igav klassiõhtu.

Me Everlyga tegime ettepaneku mängida pudelit, sest seda mängitakse ju klassiõhtutel. Ja kõik olid sellega nõus.

Oli siis Melody kord pudelit keerutada ja sellele, kelle peal pudel peatub, ülesanne öelda.

Pudel peatus Alexi peal. Melody andis talle ülesandeks minna koolimaja katusele ja karjuda ruuporiga, et ta on loll.

Ja nüüd te kõik mõtlete, et nüüd kukub see tüüp katuselt alla ja ongi loo lõpp. Aga ei ole.

Õpetaja keelas meil selle ära, aga kui ta vetsu läks, pidi Alex selle ära tegema. Õpetaja sai sellest muidugi teada ning keelas meil pudelit mängida.

Ta tegi ettepaneku mängida peitust. Jah, ma tean, kõlab päris lapsikult, aga no kui mõelda, et meie käsutuses oli terve kool, siis oli see päris põnev.

Mina pidin lugema, sest me viskasime loosi ja mina muidugi kaotasin. Mul ikka veab siukeste asjadega.

Ma leidsin esimesena üles vist Melody. Aga mitte keegi ei leidnud õpetajat.

Läksime õpetajate tuppa (tegelt ei tohtinud sinna minna) ja seal ta oli. Verine nuga südames.

Kõik hakkasid paanitsema, kuid Mary võttis julguse kokku ja helistas politseisse.

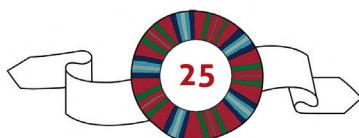
Mina isiklikult arvan, et õpsi tappis keemiaõpsi hull naine. Te mõtlete, et mis on keemiaõpsi naisel meie klassijuhatajaga pistmist. Aga vägagi on, sest keemiaõpsil ja meie õpsil olid, noh, kuidas öelda – suhted. Põhimõtteliselt terve kool teadis seda, aga keemiaõpsi naine mitte. Ju ta sai seda kellegi käest teada ja tappiski vihahoos klassijuhataja ära.

Tegelikult ei olnud see üldsegi mõrv või midagi sellist, see oli minu kujutlusvõime. Päriselt oli nii, et õpsil oli päris raske astma ja tal tuli astmahoog ning ta surigi õhupuudusesse. Ja tegelikult ei olnud seal mingit nuga südames ega verd maas – see oli ka mu kujutus.

Alice Juliette Uusna, 6. klass

Plaan A

Lamasin kõhuli voodis ja lugesin raamatut pealkirjaga „Elu maal“. Kohutavalt igav raamat, aga selle peale tuleb koolis lugemiskontroll. Oleksin isegi parema meelega sokke kudunud, kui seda raamatut lugenud. Oli laupäev ja peale minu polnud kedagi kodus. Isa oli emaga puhkusereisil ja mu vanem õde oli läinud sõpradega linna ning minu üksi koju jätnud.

Ma poleks iial arvanud, et üks kohustuslik kirjandus võiks olla midagi nii mõttetut kui see koltunud kapsas mu ees padjal. Sõnad voolasid mu silme eest läbi ning ma ei saanud millestki aru. Ei, ma ei suutnud praegu lugeda. Mitte praegu. Tõusin voodis istuli ja vaatasin kella poole. Aeg läks nii aeglaselt. Kui sa ootad midagi, siis lähebki aeg aeglaselt. Ja mina ootasingi. Ootasin õiget hetke.

Ärkasin äkitselt oma telefoni vibratsiooni peale. Raamat oli ootamatult põnevaks läinud ja sõnumi helin tõi mu raamatumaailmast taas reaalsusesse. Haarasin välkkiirelt oma telefoni. Kas nüüd siis tõesti...? Jah, oli aeg! Nii ju seisis sõnumis: „On aeg.“ Oleksin tahtnud rõõmust karjuda, kuid otsustasin seda siiski mitte teha. Krabasin oma voodi madratsist kinni ja tõstsin selle üles. Seal all lebas kõhedust tekitav salapärane kaustik. Võtsin selle sealt ära ja tõttasin akna juurde. „Kohe tulen!“ hüüdsin ma tänaval ootavale minuvanusele poisile. Ta vaatas mu poole, kissitas silmi ja noogutas. Oota, kas ta naeratas mulle?! Ah, mida ma ajan! Jooksin kiiresti trepist alla ja ajasin oma juuksed lohakasse hobusesabasse. Silmitsesin ennast peeglist. Täitsa normaalne. Rohkem polegi tarvis.

Olin kohutavalt närvis. Tänapäev õhtu peab ülemusele näitama, et suhtun sellesse töösse täie tõsidusega. Krahmasin meigilaualt siiski igaks juhuks huuleläike ja pistsin selle taskusse. Tõmbasin ruttu botased jalga ja ajasin peast minema mõtte, et öde võib koju tulla. Seejärel avasin välisukse.

Ma ei tea, kas jahedast õhust või ees seisvast missioonist, kuid üle mu selja jooksid värinad. Poiss tuli mu juurde, naeratas ja ütles: „Tere, Simone.“ Naeratasin vastu ja laususin: „Tere, Mat.“ Ta andis mulle kiivri ja me istusime mootorratta selga. „Kas sa paberid võtsid?“ küsis Mat enne, kui sõitma hakkasime. Vastasin jaatavalt ning andsin kaustiku talle. Hakkasime liikuma. Kell näitas kolmveerand seitse ja väljas oli juba veidi hämar. Mööda tänavaid sõites hakkas mul külm. Muidugi, mul olid ju seljas vaid mu lühikeste varrukatega särk ja mustad retuusid. Olin ähmiga unustanud, et õues on sügis ja hoopiski mitte enam suvi.

Sõidu ajal tundus mulle, et üks must Ford jälitab meid, kuid ma ei pööranud sellele eriti tähelepanu. Keegi ei keela autodel laupäevaõhtuti ringi sõita. Peatusime pimedas kõrvaltänavas. Mat peitis ratta suure prügi-kasti ja telliskiviseina vahele ning lausus: „Nii, nüüd peame siit redeli kaudu katusele ronima.“ Astusin kõhklemata redeli juurde ning hakkasin ronima. Kuid kui olin jõudnud teisele pulgale, hüüti mu selja tagant rämeda häälega: „Pidage kinni!“ Pöörasin pead ning nägin kahte laiade õlgadega meest meie poole sammuvat, relvad käes. „Kuhu tee viib, Mat?“ Mida? Kas nad tundsid Mati? Mat sisistas: „Pole teie asi.“ Ta haaras seina äärest suure laualipi ja viskas selle meeste poole. Mehed kukkusid. „Ruttu, Simone!“ hüüdis Mat ning hakkas ka ise üles ronima. Lisasin kiirust. Koljatid hakkasid toibuma. Jõudsin üles ja jooksin mööda katust edasi. Mat jõudis viimasel hetkel üle katuse ääre ronida, kui tulistati. Õnneks mööda. Hingasin kergendatult ja avastasin siis õudusega, et minu poole tulevad veel kaks meest, õnneks tulirelvadeta. Selja tagant tuli Mat. Ta nägi välja äärmiselt meeleheitel. Ka esimesed kaks meest jõudsid katusele ja piirasid ta ümber. „Nii, anna see nüüd siia!“ kõmistas üks meestest. „Püüa!“ hüüdis Mat ja viskas kaustiku üle meeste peade mulle. Hakkasin jooksmas, kaustik käes. Kaks meest jäid Mati juurde, kaks tormasid mulle järele. Hüppasin katuse ääre juurde, võtsin kaustiku hammaste vahele ja libistasin end mööda veereni alla. Peitsin ennast parklasse suure kaubaauto ja tumesinise maasturi vahele. Olin hingetu. Pähe tekkisid küsimused. Mis Matist saab? Mida ma nüüd teen? Kas saan üksi hakkama?

Plaan A oli läbi kukkunud.

Kerttu Elin Purje, 7. klass

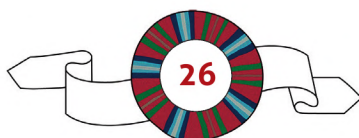
Muinasjutt lillest

Aasal kasvas lill. Ilusate tumepunaste õitega. Igal hommikul paitas päike õrnalt lille lehti. Igal ööl pakkus kuuvalgus talle peavarju. Kuid sellel lillel oli ka üks mure. Tema mure seisnes selles, et ta tundis ennast väga üksikuna. Aasal ei kasvanud peale tema ning tigeda muru kedagi. Mitte ükski loom ega lind ei olnud kunagi siin aasal käinud.

Lill ei pidanud üksindustundele vastu ning puhkes nutma. Päike nägi seda ning küsis: „Lillekene tumepunaste õitega, miks sa nutad?“

„Ma tunnen ennast kohutavalt üksikuna,“ vastas lill.

„Kuidas nii? Sul olen ju mina ning kui mind ei ole, on kuu sinuga, sa pole kunagi üksik,“ lausus päike.

Lill mõtles veidi ning ütles siis: „Ma tahaksin, et mul oleks mõni omasugune sõber.” Tekkis vaikus ja umbes poole tunni pärast tegi päike uuesti suu lahti: „Hea küll, sa saad oma sõbra.”

„Kuidas?” uuris lill.

Päike jätkas: „Sul on kaks soovi. Mina suudan ainult ühe täita ning teise peab täitma kuu.”

Lill jäi mõttesse ning siis saabus öö. Varsti ilmus ka kuu välja.

„Hei, kuu,” pöördus lill.

Kuu vastas: „Tere, tere, lill, ma kuulsin, et päike lubas sulle sõbra tuua.”

„Jah, ta lubas mu suurima soovi täita,” ütles lill.

„Hea küll, aga ma arvan, et sa peaksid puhkama natuke, siis saad hommikul värskena oma uue sõbra vastu võtta,” lausus kuu.

Lill jäigi magama ning hommikul, kui ta ärkas, nägi, et tema kõrval kasvab veel üks lill. „Aitäh, aitäh, päike!” hõiskas ta rõõmsalt. Lillele meeldis ta uus sõber ning nad mängisid päev otsa. Nädala pärast oli lill mänginud oma uue sõbraga iga päev ning ta oli uhke ta üle.

Lill mõtles, et ta tahaks endale veel rohkem sõpru. Talle tuli meelde, et tal on siiani alles üks soov. Öösel, kui kuu välja hiilis, küsis lill: „Kuu, kas sa saaksid mu soovi täita?”

Kuu vastas: „Mis sa soovid, armas lill?”

„Ma sooviksin, et mul oleks veel rohkem sõpru,” lausus lill.

„Oled sa ikka kindel, et sa seda soovid?” uuris kuu.

„Jaa, jaa, olen,” vastas lill.

Hommikul, kui päike tõusis, ärkas lill üles. Tema üllatuseks ei olnud ta enam kodus, vaid kuskil kraavis koos teiste lilledega. Need lilled rääkisid kõik omavahel ning vahepeal küsisid midagi lillekese käest. Lill sattus paanikasse, ta küsis päikeselt: „Päike, kus mu kodu on? Miks ma kraavis olen?”

Päike vastas: „Aga seda sa ju soovisid.”

„Ma tahtsin lihtsalt rohkem sõpru endale,” ütles lill.

Päike ei vastanud enam. Ka kõik teised lilled olid vait jäänud. Ainult tuul sahises veel. Nüüd lisandus tuulele ka automüra, mis siis äkki vait jäi. Kaks last tormasid üle lillede metsa. Nende järel tulid nende vanemad. Kõik lilled olid maatasa tallatud. Viimaste hingetõmmete ajal mõtles lillekene, et tal ei ole enam kedagi, ei ole kuud ega ka päikest. Ta lebas seal täiesti üksi – surnuna.

Anna-Ly Sofie Ruusmaa, 6. klass

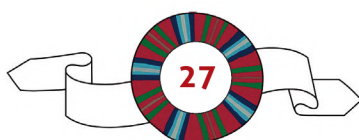
Vanaema riidekirst

„Ema! Ma viin vanaemale asjad ära ja siis lähme kinno, nagu lubasid!” hõikas Marit köögist. Selle peale ilmus uksepiidale Sirje, Mariti ema: „Kullake, täna ei saa...töökohustused, sa ju tead.” Seda kuuldes vajus Mariti nägu lössi, ta kõndis emast tummalt mööda. Tüdrukku peas kumises: „Jälle ema... jälle see töö.” Seejärel haaras Marit kapilt punutud korvi, mis oli täidetud marjade, pirukate ja mahlaga, ning astus uksest välja.

Väliskuse pauku kuuldes hüüdis ema: „Marit!” Ootuspärast vastust aga ei tulnud. Sirje võttis oma portfelli ning sammus tööle.

Samal ajal oli Marit juba vanaema kodutänavale jõudnud. Terve päeva veetis ta vanaema Malle juures. Vanaemale sai Marit alati kõigest rääkida. Vanaemaga juttu puhudes läks jututeema Mariti vanematele, kui Malle uuris, kuidas ema ja isa elavad. „Aa...Sirje ja Felix, neil läheb väga tõsiselt.”

Vanaema muutus rahutuks: „Laps, kes siis oma vanemaid eesnime pidi kutsub, ega nad sul mõned võõrad ole.” „Minu jaoks on nad võõrad, neil pole muud kui töö, töö ja töö. Täna pidime Sirjega kinno minema, aga noh, enne seda tuli ta jälle lagedale oma tööjutuga. Felixit pole ma tema komandeeringu tõttu juba kaks nädalat näinud... kuidas ma neid siis kutsuma peaks,” rääkis tüdruk. Vanaema ei öelnud selle peale midagi.

Õhtupoolikul tuli Maritile mõte, et ta jääb vanema juurde ööseks. Algul oli Malle vastu, kuna tema arvates on seal öösel liiga külm ja pime. Kuid Maritit see ei kõigutanud, nii ta jäigi sinna.

Öösel nägi Marit kedagi toas ringi käimas, ta ehmus: „Kas tõesti kummitus?“ Samal ajal sai ta aru, et see on ju vanaema, selle mõtte peale tüdruk rahunes. Aga siis tekkis tüdrukul järgmine küsimus: „Mida ta õieti teeb?“ Vanaema Malle kadus nurga taha ning Marit otsustas talle järgneda. Malle jõudis pisikese ukse juurde, mida Marit nägi esimest korda. Seejärel avas vanaema ukse võtmega, mida Marit nägi samuti esimest korda. Ukseavast avanes vaade riidekirstule, mida Marit polnud eales näinud. Vanaema vahtis kirstu ning seejärel avas selle ja sealt seest vaatas vastu...

„Pagan küll, vanaema, tule eest,“ pomises tüdruk omaette. Malle seisis täpselt seal, kust pidi avanema Maritile vaade kirstu sisule. Tüdruk tahtis nii väga teada, mis selles suures kastis on, et ta lausa unustas, kus ta viibib. Seejärel lausus Marit ennast reetva lause: „Vanaema, mis seal sees on?“

Malle võpatas ehmatusest: „Sa peaksid magama, mitte siin minu järel luurama... aga hea küll, ma räägin sulle, mis siin on.“ Seal sees oli masin, mis nägi välja nagu väike robot. Tal oli palju nuppe, mis kõik olid kirjud, ta ise oli aga üleni valge. Nähes lapselapse üllatunud nägu, hakkas Malle kohe seletama: „See on minu leiutatud robot-abiline... Mul oli kurb vaadata, kuidas su vanemad sulle oma töö pärast tähelepanu ei pööranud. Seetõttu ma tulingi mõttele kinkida neile abiline, kes nende asemel tööd teeks ning nemad saaks oma vaba aega sinuga veeta. Ma hoidsin seda saladuses, et sind üllatada. Näe, vaata, siia sisestad sa ülesande, siia kuupäeva ja siia...“ „Kas tõesti mu vanaema leiutas selle?! Vanaema!! Ma arvasin kogu elu, et vanaemad oskavad ainult küpsetada, kududa ja moosi keeta, aga mitte leiutada,“ mõtles Marit oma peas. Ta oli üllatunud, aga samas ka rõõmus, sest nüüd töötab tulevik talle rohkem oma vanematega koos olla.

Paari päeva pärast oligi Mariti unistus täitunud. Tänu masinale, mis tegi nii suure osa ema ja isa tööst ise ära, et tüdruk sai nüüd palju rohkem oma vanematega aega veeta. „Marit!“ kostis esikust.

„Kohe tulen!“ hüüdis tüdruk ja haaras lauvalt korvi, mis oli ääreni täis toitu. Nimelt oli perekond otsustanud vanaema Mallele külla minna ning lihtsalt koos viibida, sest temal oli ju ikkagi selles loos suur osa.

Betti Nora Raasman, 6. klass

Üksinda kodus

„Oleks pidanud sellega arvestama, et peale ujumist külm hakkab,“ pomisesin pahuralt. Meieni jõudis tuuleil, mis sundis mind rätikut veel tugevamini enda ümber mässima.

„Me oleme kohe kodus,“ sõnas Adeele. „Me võime läbi metsa lõigata, siis saame kiiremini.“

„Ma olen paljajalu,“ vingusin, „ja metsas on maod.“

„Ussid,“ parandas Adeele. „Siin ei ole madusid.“

Okkaliselt metsateelt kõvale kruusateele astudes tundus tee jalataldu paitavat. Teel torkisid jalgu vaid teravad kivid, metsateel sattusid taldade alla okkad ja käbid, mis tundusid kui teravad noaterad.

Erinevalt minust olid Adeelel jalas kingad. Minu pidevatele valuturtsatustele tähelepanu pööramata kõndis Adeele aina edasi.

„Pannud siis kingad jalga, mina pean sind nüüd järele ootama,“ lausus Adeele, kui oli taas minu ootamiseks peatunud.

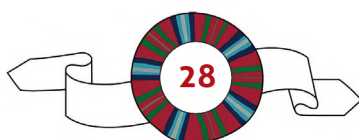
„Ma ei leidnud neid üles!“ hüüatasin. „Ja sina kiirustasid mind tagant, ütlesid, et me ei jõua päikeseloojanguks randa.“

„Polekski jõudnud,“ sõnas Adeele. „Sa oled aeglasem kui mu vanaema.“

„Oleksime küll,“ vaidlesin ma kangekaelselt tüdrukule vastu. Tegin paar valusat ja kiiret sammu, et Adeelele järele jõuda.

„Anna,“ sosistas Adeele ja peatus järsult. Mind puu varju tirides piilus ta minu kodu poole.

„Tead sa, kelle auto see must on?“ päris ta. „Need ei ole su naabrid, ega?“

„Ei,“ eitasin. „Küllap nende tuttavad või lihtsalt ära eksinud turistid.“

„Nad jälgivad su maja.“

„Ei,“ tõstsin häält. „Tavalised inimesed. Nad on näiteks perepuhkusel. Istuvad autos. Juhuslikult minu maja ees. Ära hirmuta mind, ma ei taha jõuluõhtul juhtunud korrata.“

„Anna!“ hüüatas Adeele. „Aga kui midagi on tõesti halvasti?“

„Ole rahulik, midagi pole halvasti.“ Kõndisin mööda teed edasi, süda salaja rinnus pekslemas. „Aga me võime tagauksest sisse minna küll,“ lisasin.

Adeele muigas kergelt, justkui oleks ta ise selle salapärase auto mu maja lähedusse parkinud, minuga päikese-
loojangul ujumas käinud ja siis mind hirmutama asunud. Tegelikult oli see üsna tema moodi.

Me ronisime Adeelega üle müüri aeda, verandatrepist üles ja rõduuksest sisse. Nii polnud mustal autol võima-
lustki meid näha.

Vahetasime niisked rannariided pidžaama vastu, panime teleka käima ja lösutasime koos diivanil. Adeelega
koos oli seda teha nii mõnus ja kodune, et unustasin täielikult, et oleme kaks päeva ja ööd ihuüksi kodus, ja
loomulikult pühkis see mul peast musta auto.

Eve-Liis Kukk, 6. klass

Avastus

Ärkan, nagu ikka inimesed ärkavad. Uniselt ja sassis juustega, pidžaama kuidagi lohakalt seljas. Ilma peeglis-
segi vaatamata tean, et mul on ka silmad kottis. Hommikupakett ühele, kui nii võib seda nimetada. Ringutan
sügavalt ja sammun oma toast välja, voodit ei viitsi ma korda teha. Niikuinii ei tee ma seda kunagi. Astun toast
välja ja haigutan sügavalt.

Enam pole ma kodus, vaid hoopis kuskil tänaval, kus inimesed kõnnivad masinlikult edasi, kõik ühes rütmis.
Kogu see vaatepilt meenutas mulle sõjaväge. Jälgin veel mõnda aega seda kummalist sündmust ja poen siis
nende inimeste vahele. Üritan saada sama rütmi ja hoiakut, nagu on mu ümber olevatel inimestel. Algul saab
peaaegu kätte ja siis olen ma jälle rütmist väljas. Vaatan veidi ümberringi ja silman veidi kaugemal samasuguses
olukorras olevat noormeest. Ka tema üritab rütmi kätte saada ning ta koperdab samamoodi nagu mina. Seejärel
märkan, et ka tema vaatab enda ümber ja siis silmab ta mind ja... kukub. Tunnen, et ei saa niisama seista, kuna
ta tundub nii abitu. Olen juba mõned meetrid lähemale saanud, aga rahvasummas on väga raske edasi liikuda.
Eriti veel seetõttu, et inimesed hakkavad jooksuma. Esmalt vaikse sõrgiga ja siis tuleb tormijooks. Ma ei saanud
tema juurde, mind tõugatakse aina eemale. „AITAB!“ karjun ma nii, et kurk jääb kähedaks. Rahvas jääb seisma,
kuid klaasistunud pilk neil püsib.

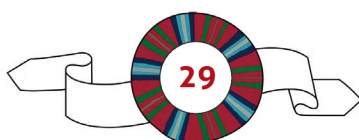
Ma ei jää kauaks ootama ja jooksen noormehe poole. Ta on vigane. Käed, mis on enda pea kaitsmiseks ta pea
kohal, on marraskil. Ta väriseb, kuid ei nuta. Ma ei tea, mida teha.

„Kas sa saad püsti tõusta?“ Poiss vaatab mulle otsa, siis silmitseb ümbrust ja nähes, et keegi ei jookse enam,
tõuseb püsti.

Ma ulatan talle käe. Poiss vaatab seda kahtlustavalt, kuid võtab siiski vastu. Alles nüüd märkan, kui kena ta on.
Tal on sügavsiniised silmad ja kergelt tumepruunid juuksed, nina täpselt õiges kohas ja armsad huuled.

Me seisame nii mõne hetke, kuni poiss kõndima hakkab, tõmmates mind endaga kaasa. Ma ei tea, kuhu me
läheme, kuni avastan, et oleme kuristikus serval. Ta vaatab mulle otsa. „Mina sind usaldasin. Kas sina mind
usaldad?“

Birgit Veegen, 8. klass

Kuidas ussipuu oma keele murdis

Kord elanud Laulasmaa sanatooriumis üks mees, kelle nimi oli Sass, täisnimi Aleksander. Ta töötas seal arhitektina. Mehele meeldis nikerdada puust asju, eriti meeldis talle looduses nikerdada. Sassi peeti isegi nõiaks, kuna räägiti, et ta näeb nägemusi. Neid, keda või mida ta nägi, nikerdas ta puusse. Sassile meeldis ka mere ääres jalutamas käia, ükskõik, milline ilm akna taga oli. Eriti meeldis mehele tormiga mööda mere äärt Lohusallu jalutada.

Ühel tormisel õhtul läks Aleksander jälle mere äärde jalutama. Tee peal nägi ta ühte kõverat puud. Ta vaatas seda üsna mitu minutit ja otsustas siis, et see puu näeb ussi moodi välja. Mees läinudki oma meisterdamistöörüistu tooma ning valmistanudki sellest puust ussi pea koos kehaga. Ta oli nimelt näinud unes eelmise päeva öösel ka ussi, arvas nüüd, et see on mingi märk.

Hommikul, kui inimesed tööle läksid, oli õhkkond kuidagi veider. Hiljem märgati, et Sassi ei ole veel tulnud. Külarahvas hakkas mehe pärast muretsema ja koos võeti nõuks minna teda otsima. Terve küla oli juba läbi otsitud, kõik majad, keldrid, kuurid ja isegi koolimaja, kuid keda ei olnud, oli Aleksander.

Viimaks leiti ta kõvera ussi moodi puu kõrvalt teadvusetult lebamas. Inimesed märkasid ka Sassi nikerdatud ussi. Rahvas arvas, et küllap see mehe võttis, ning seepärast murdsid nad ussi keele ära. Ussi keel põletati, et see enam kellelegi kurja ei saaks teha. Sass aga saadeti tuhana mere. Sellest ajast peale polegi Sassi nikerdatud ussil keelt suus.

Anna-Ly Sofie Ruusmaa, 7. klass

Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

Surmanuki lugu

Kunagi ammusel ajal, kui polnud veel internetti, telefone, telekaid ja kõike muud elektriga seotud kraami ning kui meresid valitsesid kurjad ja jõhkrad piraadid ja viikingid, seilasid Soome lahel (tol ajal märgistamata vetel) selle aja kõige nahaalsemad viikingid. Nad otsisid maad, mille saaks tühjaks röövida ja ära risustada ehk kus saaks laamendada.

Peale mitmeid päevi seilamist sattusid mehed oma laevaga ühe saare otsa. See oli väga väike, saare ümber valitses vaid udu ja salapärane kuma. Mehed otsustasid veidikeseks saarele koos puhkama jääda, et siis järgmisel päeval oma vandaalseid tegevusi jätkata.

Laev ankruga kinnitatud ja end saarele mugavalt sisse seatud, hakkasid viikingid märkama kummalisi muutusi saare juures. Nad kuulsid häält just kui mõne vana hädise mehe kauget pobisemist. Saare kaldale tekkisid minutilise jooksul suured adruvallid ning udu paksenes nii tihedaks, et mehed nägid üksteist hädavaevu.

Kui mehed suurest hirmust ja segadusest oma laevale pageda tahtsid, ootas neid laeva endise koha peal vaid ankrukett. Laevast endast polnud märkigi. Sel hetkel olid jässakad meremehed kohkunud nagu väikesed abitud kitsekese. Õdusest hakkasid mehed jumalalt abi paluma.

Palumise peale kuulsid nad taeva poolt kurja kuulutavaid häält- välgupaukumist, tuule ägedat mässamist ja kõige valjemini sedasama hädise vanamehe pomisemist. Viikingid jäid, suu ammuli, kuulatama, mida vanamees neile öelda üritab, kuid kõik oli liiga ähmane, jutt segane ja tundus, nagu räägiks isegi mitu vanameest korraga.

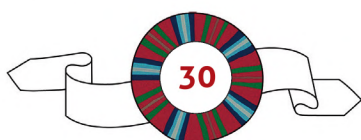
Udu tuli neile aina lähemale ja lähemale. Muutus aina tihedamaks ja tumedamaks. Mõne hetke pärast hakkasid mehed märkama üksteise kadumist. Nad olid kõik puntras koos, hirmunud väikesed lambuke-sed... Iga natukese aja tagant tiriti üks neist udu poolt pimedusse. Viikingite karjed olid summutatud.

Kui kõik mehed udu küüsi olid langenud, kadus hetkega kogu salapära, pilved selginesid, udu justkui haihtus, adru taandus merre ja kõik oli jälle täiesti tavaline.

Keegi ei tea kindlalt, mis sel tillukesel saarel sel õhtul toimus, kuid räägitakse, et tappev udu oli Lohusalu kaitsva merejumala kätetöö. Siia maani pole mingit loogilist ega teaduslikku seletust juhtunud. Praeguseks ajaks pole enam sellel kohal saart, vaid väike kungas. Tänu kadunud viikingitele nimetatakse seda mereäärset kungast tänapäeval Surmanukiks.

Sandra Tõnismäe, 7. klass

Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

Kuidas tekkis tissimägi

Veel väga-väga kaua aega tagasi, kui taevas oli allpool merd, elas Laulasmaa metsas vana nõid. Pikkade mustade juustega nagu rannaadru, nina sirge kui männitüvi, nahk kollane nagu mere äärde kuhjunud liiv ja rinnad suured kui kaks mäge.

Nõid hoidis silma peal Laulasmaa metsal ja rannal. Nõidus juurde puid ja kive, teeradu ja sipelgapesi ning jälgis, mida linnud-loomad on ümbruskonnas korda saatnud.

Ühel päeval metsas ringi tammudes ja endale tegevust otsides kohtas nõid üsnagi lagedal liivaplatsil vana ja räsitud olemisega karu. Nõid astus lähemale, et näha, millega loom tegeleb. Nimelt üritas karu liiva kokku kuhjata ja moodustada midagi väikeste mägede taolist. Astunud veel paar-kolm sammu lähemale, ei suutnud nõiaeit oma uudishimu tagasi hoida ja päris mesikäpalt: "Kas tohib küsida, millega nii varasel hommikutunnil tegeled?" Karu, pisut kohkudes, nähes nõida, kurtis talle oma mure ära: "Olen siin juba seitse päeva mööda metsi ringi hulkunud ja mõelnud, kuhu talveks magama heita. Sobivat koobast ei leidu kuskil. Seepärast otsustasin, et valmistan koopa ise liivast." Nõid üllatus ning küsis muret tundes: "Kas liivakoobas on talveks piisavalt vastupidav?" Nüüd muutus ka karu pisut murelikuks ning nad jäid mõlemad tükiks ajaks mõttesse.

Karu lamas selili krudiseval liival, vaadates taevas hõljuvaid pilvi, ja nõid istus käsipõsakil kannu otsas. Möödus mitmeid pikki minuteid, kuid äkki lõi nõial nagu pirn peas põlema üks huvitav idee. Ta hüppas kannult püsti otse karu ette. "Tead! Siin istudes ja mõtlikult ennast vaadates märkasin, et tegelikult pole mulle neid rindu üldsegi vaja. Kasu nad ei too ja viivad ainult keha tasakaalust välja. Ma võiksin ju sama hästi ilma nendeta elada." Karul polnud selle mõtte peale midagi tarka öelda kui ainult nõustuda.

Nii läksid nad koos välja valima sobivat platsi Laulasmaa kõige tuulevaiksemas metsatukas. Kui sobiv plats oli olemas, jalutas nõid selle keskele ja keerutas pikki musti juukseid ümber oma sõrmede. Seejärel jäi ta tõsiseks ning lausus: "Sündigu siia minu rindadest kaks mäge!" Ja keset liivaplatsi kerkisidki mäed. Mesikäpp sai endale talveks koopa ning nõid ei pidanud enam rasket koormat keha küljes tassima.

Ajapikku on kohta hakatud kutsuma Tissimäeks ja küllap kutsutakse ka edaspidi.

Getter Räni, 9. klass

Avaldatud kogumikus "Harjumaa muistendid"

Ma ei oska luuletada,
tahaks kodus magada.
Laske palun koju minna
rahulikult magama.
Õpetaja, olge hea, ärge jätke kodutööd.
Tahaks lõpuks tasa teha
kõik need magamata ööd.

Eve-Liis Kukk, 7. klass

Nett on otsas

On kuu lõpp ja nett on otsas.
See tähendab, et elu on läbi.
Sa ei saa midagi teha,
sa pead
hakkama mingeid raamatuid lugema.
Sa pead uut kuud ootama, et saaks
neti tagasi, isegi kui saad
selle tagasi - sa ju kulutad
selle niipea ära ja siis hakka
jälle uuesti ootama.

Kaspar Kaare, 7. klass

Sügis

Sügise nägu on punane, jahe,
lehtedest pungil ja naerata.
Sügis on värske, rõõmus ja mahe,
seentest ja marjadest pakatav.
Sügise silmad on kastanipuud,
Juuksed on lokkis ja käharad.
Sügise sõbrad on karud ja siilid,
hundid, kes mängides müravad.
Sügise ratsuks on purpurne mära,
Ta pead ehib kuldne kroon.
Sügise silmad on muretu sära,
ta on veel virge ja noor.

Kerttu Elin Purje, 7. klass

Hoolin - ei hooli

poe taga hängimas poisid ja tüdrukud
hoiavad kokku sest neil on ühine saatus
koolist ei hooli ja sellest et tegelikult
ei tea ka nende vanemad toimumvast midagi
kallid riided ja välimus
on oluline ja sellest hoolitakse tänapäeval
kui sa ei hooli siis ei hoolita ka sinust
aga neid ei huvita et kedagi ei huvita
see mida tegelikult tuntakse
keegi ei hooli kellestki
kõik mis muidu on hea on nüüd
sama ükskõik kui kõik muu
ja vahel ongi tahtmine mitte hoolida
ka siis kui tegelikult hoolid

Kerttu Elin Purje, 7. klass

Ingel

Kas ingel on see,
kes valvab sinu und,
kui kätte jõudnud kesköötuund.
Kas ingel on see,
kes sosistab õrnalt sinu kõrva,
kui seisad teelahkmel
ja kedagi teist pole sinu kõrval.
Kas tema on see, kes näitab suunda,
kui sind ennast pole kuulda.
Igaühel meist on oma ingel
näitamas teed ja parandamas hinge.

Carinee Ainola, 6. klass

Ma oodanud sind terve päev.
Minu mõte on väär sinust.
Sinu juuste värvi mäletan ikka.
Sinu kiharad, kuldsed juuksed,
säravad tänavavalguse käes.
Õises Tallinna vaikuses, istume
koos värava ees.
Särava pilguga mind vaatad.
Laotad kogu oma ilu minu ette.
Sinu käharad juuksed,
minu nuuksed, mõtted, see lõppeb, ilma sinuta.
Ootan vihma käes sind siiani. Olen sinu väes.

Erik Ernits

Tuul ajab lehte taga.
Sina ajad mind taga.
Ma lendan eest.
Aga Sa ei jäta,
nagu mina ei jäta
taga ajamast
pilvi,
mida ma kunagi
kätte ei saa.

Angela Lill

Tahan targata
nagu lill
sügavast mullast
aina edasi ja edasi
päikese poole
üles, pikaks, sirgeks
välja hüpata
karjuda, joosta
suve poole
vabaduse poole
sukelduda merre
lennelda taeva poole
tähtede juurde
kõõluda kuu sirbil
ja pilduda alla
ilusate lillede seemneid
mis alustavad
oma rasket elu
otsast peale
uuesti, uuesti...

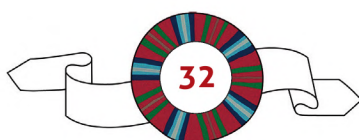
Angela Lill

Saabusid kui hele valgus
koidu ajal.
Lahkudes meenutasid
sügavat Musta Auku.

Kõik, mis oli vahepeal,
on enamikule tähtsusetu.
Meie hindasime iga hetke,
mida olid meile andnud.

Ületasime mäed,
mis istutasid me teele.
Ujusime mered,
mis valasid me ette.

Kuni lõpuks tulid
Sa meile järele.
Evita Lauren Veik

Istun kamina ees,
jalas põlvini ulatuvad
hallid kootud sokid.
Puutumata kakao on laual.
Mul lihtsalt pole isu.

Igatsen meid,
meie kõlavat lapselikku
puhast naeru.
Ma tean, et ei saa seda tagasi.
MEID ei eksisteeri.

See puurib mind,
kaevab minusse sügava
valusa musta augu.

Ma lootsin, et sa tuled järele,
Aga ma jäin üksi.
Evita Lauren Veik

Eile ma lendasin.
Ronisin maja katusele
ja lendasin lõunasse
nende suurte kuuskede poole.
Üleeile ma lendasin.
Ronisin nende suurte kuuskede otsa
ja lendasin läände,
sinna, kuhu päike loojub.
Täna ma kukkusin.
Homme ma lendu ei tõuse.
Laura Reimets, 8. klass

See linn, mida vaatan kõrgelt,
on aga nii tavaline, et igav.
Pole mingit lusti selles linnaelus.
Linnas on palju inimesi ja maju.
Inimesi kotib ainult raha, sest sinu rahakott on see,
mis teisi huvitab.
Huvitab su sissetulek, sina inimesena neid ei huvita.

Looduses on kõik hea rahulik,
merelained, puud ja tuul.
Mõnus!
Linnas sa omaette olla ei saa, võrreldes loodusega.
Olge rahus.
Martti Mattias Sarv, 9. klass

Linnud veel laulavad, neid on vähe, aga siiski.
Taevas tumeneb, öö tuleb. Linnud jäävad wait.
Korraks tekib vaikus, siis tuleb tuul, see vaibub jälle.
Täielik pimedus laskub, korraga tekib pikk vaikus.
Mitte miski ei kõla, midagi pole näha. Tekib tunne, et
midagi ei ole enam, ainult mõned metsa lõhnad on
veel alles.

Ja siis on jälle midagi kuulda ja midagi näha.
Puude varjud kuupaistel, oja kauge vulin ja
mõned lehed krõpsumas haaramiskauguses.
Tekib tunne, et inimesed on väga kohmakad, häbis
looduse ees, loodus teab, mida muusika tähendab.
Inimene üritab seda ilma tulemusteta imiteerida.
Vaikuses on kuulda tarkust.

Willem Klaassen, 7. klass

Sooviksin kaduda.
Mitte surra, ei...
Lihtsalt kaduda.
Imbuda seina sisse,
hajuda silmapiiril,
sulada lombiks auklikul teel.
Ma ei taha surra,
tahan lihtsalt lõppeda, haihtuda,
soovin kaduda.

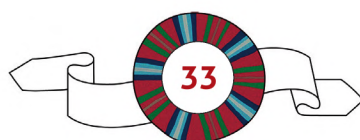
Laura Reimets, 8. klass

Öistel öötundidel isekuses istudes
mõttetult mõtetes mõlkuvad mõtlematult mõttetud
mõtted
nukralt nuttes närviliselt naerdes
piinlikkusest piineldes... kõike kahetsedes
olen enesekindel enesevihakaja
lootusetu loomingu looja
vaid varjude varjatud vaikus
peletab painajad.

Mari-Liis Lõhmus

Soe suvetuul, kohisev meri
ja kõrged männid.
Kuuled, kuis laine öist vesipilli mängib.
Pime on öö, kuid valgust on liiast.
Majakas taamal, korduvalt
keerleb siia.
Vesi, mis vastu paati peksleb,
näib justkui hing, kes eksleb.
Teab, et miski takistab ta teed,
kuid ta proovib veel ja veel.

Marlen Sõlg

tüdruk mustas
kõndis must mööda
kilav pilk ta silmis
hoiatas mind
sätendavad säbrulised sitsid
oi ei
ma langem
tüdruk mustas
keelitas mind
kutsus mind endaga
kaasa teispoolsusse
tüdruk mustas
säbruline etteaimatav
tõmbas mind teele
hukatusetele
tüdruk mustas
oota mind
mul jalad lühemad
justkui tunded mis alla surutud
kägistatud
tüdruk mustas
mu surm
ootas mind
silmad kilavad
Kadi Remann

aeg on tasa ja vaikus on vali
see ruum on pime kuid tunnen
tunnen ma heli
see heli on tasa ning pime
kuid see on ainuke mis mul on
mu ainuke sõber
mu ainuke lootus
Jan-Kristjan Repnau

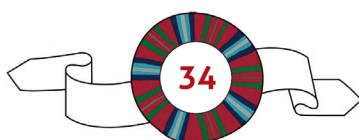
sa vaata talle silma
kuidas see tundub
kuidas see võiks tunduda
ma vaatan läbi juuste ta poole
punastan
kas võiks olla nii habrast hinge
mis peitund kibuvitse taha
plahvatus värvide mäng
nii ettearvamatu
ligitõmbavalt kaunis
ja ise täiesti teadmata
oma ilust
päikese paistest
tal on võime
ja see on hea
tema
on hea
Kadi Remann

Ära kahetse siin elus midagi,
sest siis, kui teo korda saatsid,
nautisid ju hetke.
Ei ole midagi valesti tehtud
siin eluretkel, on ainult õige
ja veel õigem.
Mäed on nii kõrged,
kui madalalt neid vaata.
Kõik lähebki halvasti, kui
sinu mõtetes tantsib saatan.
Istu elule sadulasse ja
sõida, kuhu tahad.
Aga vaata, et Kuri jääks maha.
Marlen Sõlg

Kaugel põhjas, seal laiuvad suured
kanarbikunõmmed,
eemal näha vaid mägijärvi kümneid.
Lumised mäetipud vallutavad silmapiiri,
nende vahelt märgata õhukese päikese kiiri.
Saskia Suurmets, 7. klass

Lõpmatuses

Pimedus on ainuke asi mis ma olen teadnud nüüd mis tundub olevat sajandeid õigemini see on ainuke asi mis tean nähes kuidas ma ei tea kui või miks ma siin lõpmatus tühjuses kohas kus iga normaalne inimene peaks paanitsema ma ei tunne midagi nagu puudub mul hing mingi viis tunda midagi siin pole isegi temperatuuri ma ei saa öeldagi et siin on külm kuum või isegi lisalt soe nagu see info puuduks kaugemale vaadates see koht tõesti tundub olevat lõputu nähes kuidas mitmeid tunde ühes suunas kõndimist ei toonud midagi uut vaatesse peale üles vaatamist ja peale kinnitamist et lagi on sama lõputu kui kõik muu siin otsustasin ka lõpuks alla vaadata olin päris üllatunud peale selle fakti et ma nähtavalt seisan tühjuse peal on ka see et ma ei näinud oma jalgu ega käsi mitte nagu neid ei ole seal on küll aga lisalt ära kaetud mu silmade eest umbes nagu keegi videol on

värvinud mu terve keha mustaga üle peale seda kui proovisin oma nägu katsuda mis nagu ma arvasin ei toonud ühtki tunnet tõtsin oma pea üles et olla tõsiselt üllatunud selle punktini et kukkusin tagurpidi oma tagumikule ja mu tore üllatus oli vaikselt lendlev objekt täpselt paar sentimeetrit mu näost ja nüüd vaadates ringi neid valguskerasid oli kõikjal väiksemaid ja suuremaid algul mõtlesin et parem neid mitte segada aga vaadates siin ringi pole siin midagi mis mind siin hoiaks kui midagi peaks juhtuma üsna kindel et surm oleks ikka parem kui siin passida terve igaviku ma ulatasin oma käe valguse poole mis mind just enne poolsurnuks ehmatanud üllatavalt oli see soe ja kõik hakkas hajuma valgeks ja ma hakkasin teadvust kaotama sellesse mõnusesse unisesse tundesse

Anete Saarik, 6. klass.

Just siis, kui ma olin harjunud selle tundega, mille sa mulle andsid, võtsid sa selle minult ära. Nagu see poleks minule mõeldud, nagu sa oleksid andnud selle mulle kogemata. Sa jätsid mulle vikerkaarevärvilise masenduse, mille värve ma ei suuda kokku lugeda. Sa jätsid mulle sinise tuule, mille kiirust on võimatu välja selgitada. Sa jätsid mulle avatud raamatu, mille kaanel seisad sina, tabalukk käes, sinised ketsid jalas, ning ootad, et ma raamatu sulgeks. Ma nägin tol hetkel seda põlgust sinu helerohelistes silmades ja teadsin, et sa oled kaugeks jäänud. Kuid kui me kaotaksime oma au ja uhkuse, siis ehk jõuaksime me mõlemad oma koju tagasi.

Eva-Marie Viira, 7. klass

„Punane talveöö“ Berit Irv, 5.a klass

„Saluut“ Agnes Meister, 5.b klass

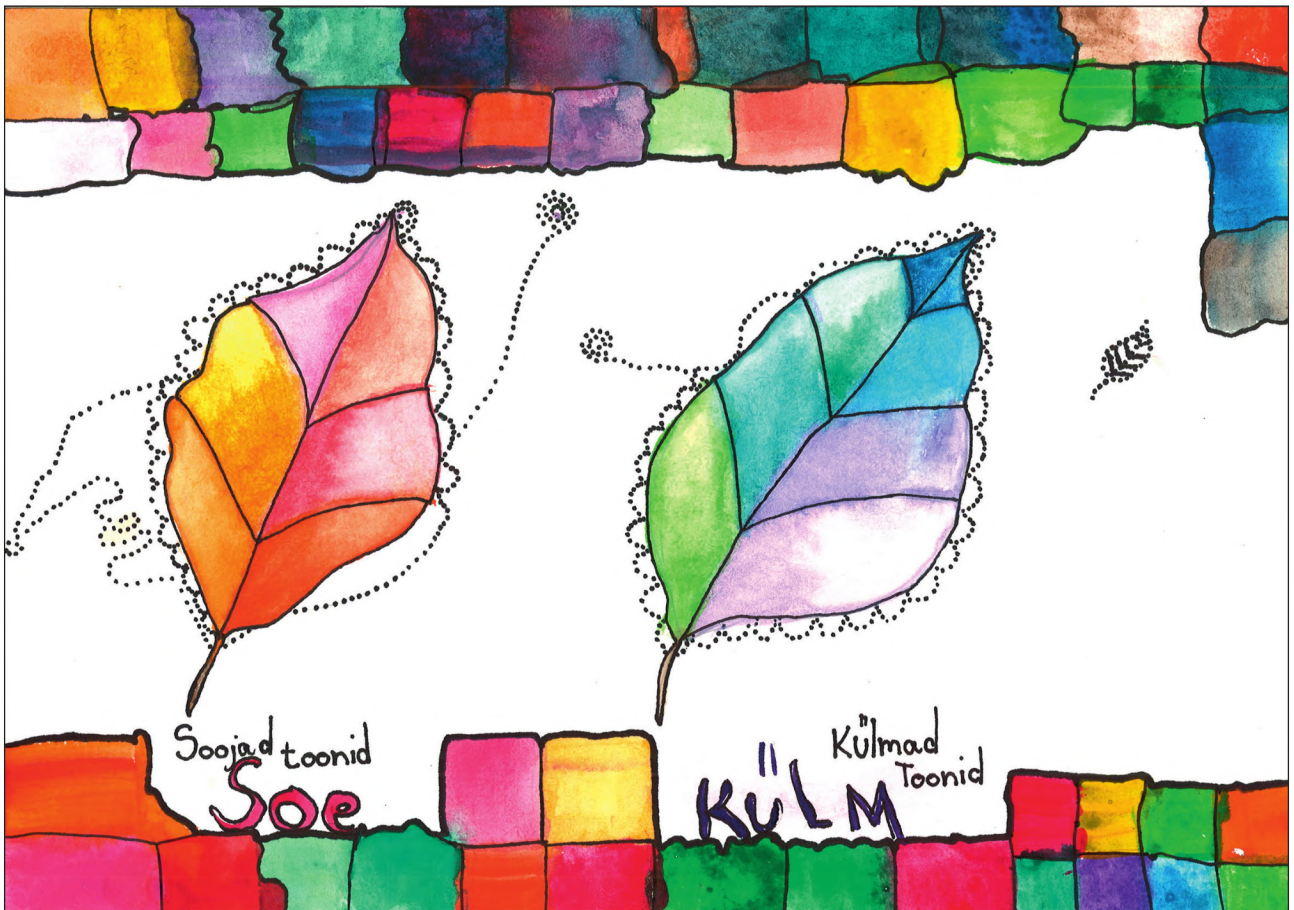

„Segu“ Lars Rindla, 5.a klass

„Paadisõit paradiisi“ Helena Kallas, 5.b klass

„Soe + külm“ Merilin Laarman, 5.b klass

„Nimi“ Adele Maria Arengu, 6. klass

„Natüürmort“ Kerttu Elin Purje, 7. klass

„Natüürmort“ Mona-Anette Raantse, 7. klass

„Kõikus“ Kadi Remann, 9. klass

„Natüürmort“
Anna-Marie Riisenberg, 9. klass

ME ARMASTAME MAAKUNSTI TUNDE

LAULASMAA KOOL TUNNEB UHKUST

2010/2011

- Harjumaa 3. klasside õpioskuste olümpiaad. II KOHT – Willem Klaassen, Hans Mikk Miggur, Jüri Arrak. Juhendaja Ülle Niinemäe.
- Harjumaa 5. klasside inimeseõpetuse olümpiaad. II ja III KOHT- Anna-Ly Sofie Ruusmaa, Laura Sillamaa. Juhendaja Kersti Lepik.
- Keila valla teenetemärgi LAUREAAT. ”Pikaajaline panus pedagoogilisel tööl Laulasmaa Kooli juhtimisel”- Jüri Alter.

2011/2012

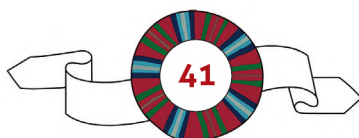
- Harjumaa 6. klasside õpioskuste olümpiaad. III KOHT - Marten Jalakas, Angela Lill, Kristjan Rikas, Evita Lauren Veik.
- Harjumaa 1. - 5. klasside õpilaste etlusvõistlus „Terves kehas terve vaim”. ESIMESTE KLASSIDE PARIM - Klenn Kala. Juhendaja Silvi Sarapuu.
- Harjumaa 1. - 5. klasside õpilaste etlusvõistlus „Terves kehas terve vaim“. I KOHT - Jan-Kristjan Repnau. Juhendaja Hille Magnus.
- Harjumaa algklasside etluskonkurss. I KLASSI PARIM – Klenn Kala. Juhendaja Silvi Sarapuu.
- Üleriigilise Koidulauliku konkursi piirkonnavoor. II KOHT - Evita Lauren Veik. Juhendaja Hille Magnus.
- Harjumaa vene keele päev „Üks päev Dovlatoviga“. II KOHT - Iryna Zhudro, Ilmar-Alexander Alasjärvi, Jakob Põllu. Juhendaja Regina Proskura.
- KEAT. I KOHT - Kristin Antsmäe, Imre Bergmann, Marcus Eesmaa, Gregor Kopajev, Kristjan Rikas, Sandra Silvia Pihlak, Anna-Ly Sofie Ruusmaa, Evita Lauren Veik. Juhendajad Agnes Oberg, Kersti Lepik.

2012/2013

- Harjumaa etluskonkurss „Vanarahvalood“. I KOHT - Klenn Kala. Juhendaja Silvi Sarapuu. ERIPREEMIA -Jüri Arrak. Juhendaja Hille Magnus.
- Eesti Vabariigi 95-le sünnipäevale pühendatud pärandiaasta e-mälumäng. 42. KOHT 22 000st osalejast - Laura-Marie Velbri. Juhendaja Terje Urbanik.
- Miksikese õppekeskkonna *online*-ühisõppe ürituste sari „Kevadsprint 2013“. 8. KOHT 103st Eestimaa koolist - 3. klass. Juhendaja Kelly Keevallik.
- Liiklusvõistlus „Vigurvänt 2013“. V KOHT - Betti Nora Raasman, Nele Pärnaste, Robert Lõhmus, Ken Markus Pirnpuu, Mona Anette Raantse, Grete Lotta Vaho, Karl Kruutmann, Henry Keith Edur. Juhendajad Kelly Keevallik, Jüri Rumm.
- RMK Looduspostkaartide konkurss. ERIPREEMIA- Willem Klaassen. Juhendaja Ülle Niinemäe.
- Inimeseõpetuse Ühingu ”Inimeseõpetuse aasta tegu 2013” LAUREAAT - Kersti Lepik.
- Haridus- ja teadusministeeriumi tänukiri eduka tegevuse eest inimeseõpetuse õpetamisel ja aine arendamisel - Kersti Lepik.

2013/2014

- Harjumaa Muuseumi trükises “Harjumaa muistendeid: Harjumaa õpilaste ülestähendatud koha- ja kunstmuistendid” loomingu avaldamine - Ken Markus Pirnpuu, Siim Erik Belials, Sarah Mandri, Birgit Veegen, Angela Lill, Anna-Ly Sofie Ruusmaa, Anna-Maria Mäeots. Juhendajad Kelly Keevallik, Hille Magnus.
- Mr Pritt`i minikäsipalli piirkonnavoor. I KOHT - Miiia-Elize Jürisson, Andres Liivak, Lars Rindla, Jacob Jäetma, Markus Riisenberg, Kristo Ilumets, Elisabet Uppus, Niklas Peeter Viljanen. Juhendajad Kersti Lepik, Jüri Rumm.
- Tallinna ja Harjumaa koolide ”Liiklustark 2014” Laitse Rallipargis. I KOHT - Betti N. Raasman, Kerttu E. Purje, Henry K. Edur, Ken M. Pirnpuu. Juhendajad Kelly Keevallik, Jüri Rumm.
- XXVI üldlaulupidu „Aja puudutus. Puudutuse aeg”. 2. - 4. klassi õpilaste mudilaskoor. Juhendaja Sille Ojastu.
- Üle-eestiline liiklusohutusala konkurss „Sinu idee, sinu algatus“. I KOHT - 4. klass. Juhendaja Kelly Keevallik.
- Harjumaa koolidevahelised meistrivõistlused sisekergejõustikus. II KOHT 60m jooksus – Kaspar Kaare. Juhendaja Jüri Rumm.

- XVI õpetajate teatrifestival „Sillad”. LAUREAAT - Laulasmaa Kooli õpetajate näitering ”Sõit kuuvalgel“. Juhendaja Hille Magnus.
- Eesti Kultuurkapitali rahvakultuuri sihtkapitali aastapreemia 2014 eriilmelise ja õnnestunud rahvamuusika suurpeo „Pillipidu“ korraldamise eest - Pille Karras.
- Eesti Kultuurkapitali Harjumaa ekspertgrupi tänukiri “Pärimuskultuuri propageerimine lasteaedades” - Ülle Krabo.
- Keila valla teenetemärgi laureaataat “Pikaajalise Keila valla haridus- ning kultuurielu edendamine”- Ülle Krabo.

2014/2015

- III Eesti eelkooliealiste laste tantsupidu „Kodutee.“ Koolieelikud. Juhendaja Piret Arikainen.
- Eesti, Läti ja Leedu ühisprojekt “Balti keti lood” Balti keti 25. aastapäeva tähistamiseks. Liisi Lahe töö avaldati e-raamatus, mis valmis kõigis kolmes keeles. Juhendaja Terje Urbanik.
- Harjumaa etlejate konkurss. I KOHT - Klenn Kala. Juhendaja Silvi Sarapuu.
- Harjumaa 3. klasside õpipoisikuste olümpiaad. IV KOHT- Klenn Kala, Elisabet Uppus, Eliise Raamat. Juhendaja Silvi Sarapuu.
- Vabariiklik kodanikupäeva viktoriin. II-XVI KOHT üldhariduskoolide V-VI klasside eesti õpilaste kategoorias - Kerttu Elin Purje, Alice Juliette Uusna. Juhendaja Terje Urbanik.
- Mr Pritt`i minikäsipalli piirkonnavoore. III KOHT - Martin Luga, Mihkel Ploompuu, Markkus Jõggis, Emma Luisa Pöld, Jakob Kulbin, Lars Rindla, Helena Kallas, Joonas Ploompuu. Juhendaja Kersti Lepik.
- Talvised Harjumaa kergejõustikuvõistlused. III koht 300 m jooksus – Betti Nora Raasman. III KOHT 1000 m jooksus- Mattias Orgmets. Juhendajad Kersti Lepik, Jüri Rumm.
- Harjumaa koolide algklasside etluskonkurss „Muusika sõnades- sõna helin” I KOHT- Klenn Kala, III KOHT- Leena Raantse, ERIPREEMIA- Johannes Gregor Rajand. Juhendajad- Silvi Sarapuu, Kristi Sui, Aala Kraaner.
- KEAT. III KOHT - Grete Lill, Alice Juliette Uusna, Liisi Laht, Eve-Liis Kukk, Martin Mägedi, Kaspar Kaare, Kaspar Miggur, Tarmo Siitmaa. Juhendajad Kersti Lepik, Jüri Rumm.
- III kooliteatrite festival Saue Gümnaasiumis. III koht – etendus “Kakuke”. Juhendajad Sille Ojastu, Silvi Sarapuu, Svetlana Jürisaar.
- Vabariiklik joonistuskonkurss „Kosmoseelevant“. II KOHT - Robert Vahter. Juhendaja Aala Kraaner.
- Tallinna XVII võimlemispidu «MÄNG». 2.-4. klasside õpilased. Juhendaja Aala Kraaner.
- Eesti meeste tantsupidu “KOLM.” 3.-5. klasside poisid. Juhendajad Aala Kraaner, Inga Mehide.
- Harju Maavalitsus ja Harjumaa tervisenõukogu tunnustuskiri panuse eest Harjumaa terviseedenduse arengusse - Kersti Lepik.
- ”Loodusõpetus 2. klassile. Harjutuslehed” avaldamine kirjastuselt Koolibri - Kristi Sui.

2015/2016

- Üle-eestiline Kuusakoski ”Küünlaümbriste jaht.” II KOHT - Laulasmaa Kooli lasteaia 4 rühm. Juhendajad- Kairi Miggur, Jana Hinno.
- VIII üle-eestiline õpilaste kunstikonkurss-näitus „Minu klaas 2015“. AUKIRI väga eduka osalemise eest klassikunstis - Jennyfer Pajuste, Getlin Ehatäht, Age Eelmäe, Viktoria Borissov, Laura Jürgenson, Sonali Maripu, Katriin Tomson, Nora Maria Mandri, Hanna Limmer, Pärl Riüütel, Sandra Keem. Juhendaja Lea Maurer.
- VIII üle-eestiline õpilaste kunstikonkurss-näitus „Minu klaas 2015“. KIIDUKIRI eduka osalemise eest klassikunstis - Sonali Maripu, Katriin Tomson, Pärl Riüütel, Age Eelmäe, Viktoria Borissov, Jaanika Aedviir, Nele Pärnaste, Laura Jürgenson, Getlin Ehatäht, Hanna Limmer, Jennyfer Pajuste. Juhendaja Lea Maurer.
- „Lahe asi“ Harjumaa eelvoor. Loovtöö „Puuriit“ pälvis koha poolfinaalis. Ilmar Jürisaar, Kevin Keevallik. Juhendaja Inge Mehide.
- Robootikavõistlus „FIRST LEGO League Põhja-Eesti poolfinaal“. Kategooriates „Põhiväärtused“ I KOHT ja „Robotimäng“ V KOHT. Pälvisid koha finaalis - Tom Morten Musting, Hendrik Luuken, Jan Erik Soosaar, Gabriel Borissov. Juhendaja Inga Mehide.
- Ajaloo-olümpiaadi Harjumaa voor. I KOHT - Betti Nora Raasman. Juhendaja Terje Urbanik.
- Mr. Pritt minikäsipalli piirkonnavoore. III KOHT - Rasmus-Rasar Zjabrikov, Robert Tristan Trumberg, Ervo Mathias Viira, Tom Morten Musting, Johannes Gregor Rajand, Markkus Jõggis, Emma Luisa Pöld, Maria Raamat. Juhendaja Kersti Lepik.

- XXVIII Juhan ja Jakob Liivi luuleauhinna laureaatide loomingule keskendunud etluskonkursi Harjumaa voor. II KOHT - Birgit Pärnaste. Juhendaja Hille Magnus.
- Harjumaa koolidevahelised MV sisekergejõustikus. II KOHT 600 m jooksus – Laura Reimets. Juhendaja Kersti Lepik.
- 1.-4. klasside etluskonkurss Randvere Koolis. ERILINE TUNNUSTUS - Birgit Lilleorg. Juhendaja Silvi Sarapuu.
- IV kooliteatrite festival Saue Gümnaasiumis. 1.A, 1.B, 3.A klass. Juhendajad Silvi Sarapuu, Triin Sild, Aala Kraaner, Sille Ojastu.
  - I KOHT 1. klassid „Jäneseema kohvik“ (ERIPREEMIAD: huvitav kostüüm (siil), muusikaline kujundus) - II KOHT 3.a klass „Kavalus“ (ERIPREEMIAD: huvitavad maskid, haridusprobleemide edukas lahendamine)
  - ”Lembitu retk Muhumaal”. II KOHT - Kadi Remann, Markus Uppus, Hans Mikk Migur, Liisi Ots. Juhendaja Jüri Rumm.
- Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoja projekti „Piim-päeva pärl“ piimakokteilivõistlus. II KOHT - Berit Irv, Marily Jurna, Kadri Kahk, Eliise Lüll, Marjetta -Jolanta Olesk. Juhendajad Ülle Niinemäe, Ulvi Valle.
- Üle-eestiline Heategevuslik Teatejooks. I KOHAD - 4. klass: Lars Rindla, Jakob Kulbin, Johan Rene Raasman, Margo Mezujev, Helena Kallas, Laura Liisa Ottep, Kadri Kahk, Marily Jurna; 5. klass: Markus Riisenberg, Kristo Ilumets, Daniel laht, Aleksander Raantse, Eliise Raamat, Trinity Pöld, Pärl Riüütel, Adele Maria Arengu; 8. klass: Mattias Orgmets, Hans Mikk Migur, Willem Klaassen, Ilmar Jürisaar, Liisi Ots, Laura Reimets, Birgit Veegen, Birgit Pärnaste. Juhendajad Kersti Lepik, Jüri Rumm.
- V üle-eestiline võimlemispidu „Hingelind“. 2.-5. klasside õpilased. Juhendaja Aala Kraaner.
- II Eesti naiste tantsupidu „Mehe Lugu“. Laulasmaa Kooli õpetajate rühm „Merepiigad“. Juhendaja Age Leedo.
- Harjumaa Tervisetegija 2015 tiitli nominent - Siiri Raudna.
- Eesti Rahvaluule Arhiivi kohapärimuse kogumise võistlus “Minu maastikud.” II KOHT - Kersti Lepik.

2016/2017

- Ülemaailmne haikude konkurss „Hommik“. ERIPREEMIA - Aleksandra Kamberg. Juhendaja Aala Kraaner.
- Archimedese projekt „Loodusega sõbraks“ Narva Kesklinna Gümnaasiumi ja Laulasmaa Kooli õpilaste integratsioon. AASTA UUSTULNUK. Kutsutud tänuüritusele Kuldõun - Anet Lööke, Kerli Turta, Marie Grünthal, Eva-Marie Viira, Sandra Azojan, Liisi Ots, Birgit Pärnaste, Jüri Arrak, Ilmar Jürisaar, Kevin Keevallik, Martti Mattias Sarv. Juhendajad Sirje Rints, Merit Eskel.
- Maakondlik geograafiaolümpiaad. I KOHT - Willem Klaassen. Juhendaja Egle Kaur.
- Maakondlik bioloogiaolümpiaad. VI KOHT- Willem Klaassen. Juhendaja Riina Talvik.
- MTÜ Noorteühing TORE loovülesande ”Mis värvi on tore elu?” TORE jäävuse ja koostöö PEAPREEMIA- Anete Saarik. Juhendajad Merit Eskel, Anne-Ly Lutter.
- Harjumaa aasta klassijuhataja 2016 - Kelly Keevallik.
- Keila linna Aasta Jälg 2016 kategoorias „Noorte lemmik“ laureaat - Jüri Rumm.
- Harju Maavalitsus ja Harjumaa tervisenõukogu tunnus kiri ”Silmapaistev panus harjumaalaste tervise parendamisel ja väärtustamisel” - Maiu Vaatmann.
- Maanteeameti liiklusohutuse õpetaja 2016 auhind - Kristi Kindel.
- ”Loodusõpetus 3. klassile. Harjutuslehed” avaldamine kirjastuselt Koolibri - Kristi Sui, Aala Kraaner.
- Kultuurkapitali Harjumaa sihtkapitali tunnustus „Rahvamuusikaorkestri järjepidevuse hoidmine Keila linnas” - Pille Karras.
- ”Tervist, tervis!” 5. klassi inimeseõpetuse õpiku ja töövihiku avaldamine kirjastuselt Koolibri (2002, 2007, 2017) - Kersti Lepik.

LAULASMAA KOOLI VILISTLASED

2009. aasta 1. lend. Klassijuhataja Kadi Kukk

Jaanus, Gristel- KIITUSKIRI
Görmann, Reet
Heinmäe, Karl-Martin
Kalbre, Kairit
Kaunis, Gert
Koort, Maire
Krimm, Martin
Kõrven, Margot
Laanvee, Hanna Liis
Luke, Lauri
Lõugas, Tõnis
Norvet, Karl-Kristo
Oissar, Jaanika
Oissar, Reelika
Sarapuu, Sander
Sepp, Mehis
Uustal-Hok, Alan
Vetemaa, Siim

2010. aasta 2. lend. Klassijuhataja Hille Vasmann

Kriggul, Tanel
Kukk, Kati
Kutšma, Taavet
Kuusik, Marko
Madisson, Mart
Sedletskaja, Margarita
Sepp, Madis
Siitmaa, Tiina
Sommer, Jarmo
Ševtšenko, Stanislav
Tšmir, Vladimir
Vast, Liis

2011. aasta 3. lend. Klassijuhataja Agnes Oberg

Leedo, Liis-KIITUSKIRI
Ivanov, Andrei
Jaanus, Marko
Kangro, Kristjan
Kartau, Kaspar
Kiilmaa, Katherine-Kelly
Kreus, Alexis
Kullerkann, Ethel
Lausing, Liina
Lehtsalu, Kätlin
Luht, Doreen
Mõttus, Maikel
Mähar, Kristiina
Männik, Merlin
Rande, Erik

Riismaa, Grete Carmen
Savin, Egert
Sepaste, Mart
Teearu, Toomas
Tõnisson, Ingrid

2012. aasta 4. lend. Klassijuhataja Kersti Lepik

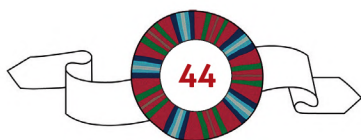
Jõgeva, Erik
Kalbre, Merilin
Kaljas, Keinar
Kasenõmm, Merily
Käsnapuu, Christeen-Marie
Lašmanov, Gert
Lehtme, Rasmus
Mikhailov, Mark
Mägedi, Katrin
Ojassaar, Helor-Avo
Plado, Siim
Prihodko, Karina
Riisalu, Kevin
Sats, Aiki
Sepaste, Mihkel
Tooming, Oliver
Tšmir, Diana
Tõnisson, Inno
Vastitski, Vadim

2013. aasta 5. lend. Klassijuhataja Reeli Simanson

Dulger, Elisabeth-KIITUSKIRI
Räni, Getter-KIITUSKIRI
Dulger, Georg
Einla, Oliver
Kööp, Kaspar
Lambing, Elise-Marie
Põllu, Jakob
Sutt, Karen
Tõnismäe, Sandra
Vahi, Rait
Vinkler, Anette

2014. aasta 6. lend. Klassijuhataja Regina Proskura

Alasjärvi, Ilmar-Alexander
Ernits, Erik
Kiilmaa, Henry
Mäeots, Anna-Maria
Pabson, Ruben
Psenitsnõi, Andrei
Rootare, Elisabeth
Ruusmaa, Robert
Sõber, Remy

Quirk, Oscar William
Velbri, Laura Marie

2015. aasta 7. lend. Klassijuhataja Hestia Rindla

Lill, Angela – KIITUSKIRI
Sillamaa, Laura - KIITUSKIRI
Veik, Evita Lauren - KIITUSKIRI
Eesmaa, Marcus
Jalakas, Marten
Kullerkupp, Britta Marie
Pihlak, Sandra Silvia
Pöllu, Rasmus
Rikas, Kristjan
Ruusmaa, Anna-Ly Sofie
Roosileht, Iryna
Vlassov, Vadim

2016. aasta 8 lend. Klassijuhataja Hille Magnus

Remann, Kadi - KIITUSKIRI
Eelmäe, Ats
Joonas, Jakob
Jõeaas, Johan Gustav
Luhtsalu, Laura
Lõhmus, Mari-Liis
Nugis, Troy Trevor
Oissar, Jaak Martin
Repnau, Jan-Kristjan
Riisenberg, Anna-Marie
Sula, Timothy
Sõlg, Marlen
Tõnnop, Christjan Eric
Uppus, Markus

Laulasmaa Kooli õpetajate laul lõpetajatele

Rannamännid merekaldal kiskunud on kiiva,
raugev laine laisalt limpsib laulvat rannaliiva.
Kibuvitsad luite veerel õhetavad soojalt.
Lahepere lahte läheb kuldne päike looja.

Valge majakana seisab kaldal koolimaja.
Väikseid tulehoidjaid täis on mets ja kaldarajad.
Hoidsid tuld, ei kustun`d aastatega ära see-
kirkana jääb valgustama pikka eluteed.

Õnn kaasa! Viib suurde ellu tee, mis Laulasmaa Koolist sai alguse.
Olnud õnne, meid raskused purenud, mis kooliaastad meil tõid.
Ole terve, et rõõmu ja muretki koos Sinuga jagada võis.

Krobelistel männikoorel pärlendamas vaik.
Mere sillerdaval pinnal särav päikselaik.
Kui üle pika aja taas kord ristuvad me rajad-
majakana kutsub taas see valge koolimaja.

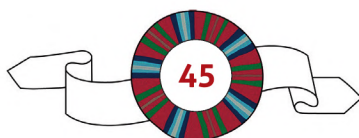
Õnn kaasa! Viib suurde ellu tee, ...
Sõnad ja viis Anne Mänd

LAULUD ÕPETAJATELE

Laul õpetajatele!

Rong see sõitis tsuhh-tsuuh-tsuuh
Jüri oli rongijuht
Rattad tegid rat-tat-taa
Kaasa sõitis Kadi ka
Aga veel rongi peal
Kas sa tead, kes olid seal?

Seal oli Kelly, seal oli Milja
Seal oli Silvi, Marge, Tiia
Seal oli Hestia, seal oli Hille
Seal oli Jaana, Helen, Külli
Seal oli Risto, seal oli Anu
Seal olid Anned, Agnes, Eevi
Õpsid süitsid Türile
Sõitsid külla Jürile!

Rong see sõitis tsuhh-tsuuh-tsuuh
Jüri oli rongijuht
Rattad tegid rat-tat-taa
Jüri, see jäi tukkuma
Oi-oi-oi, ai-ai-ai
Mis siis sellest rongist sai?

Rong see leidis uue raja
Laulasmaale koolimajja
Nüüd on koolis õpetajad
Lastel tarkust õpetamas!

Marge, Silvi, Kelly, Milja
Selgeks teevad numbrid-tähed
Risto tõstab musklirammu
Õpetab ka jooksusammu!

Hille, Hestia ja Valeria
Selgitavad keelereegleid
Tiia, Helen kahekesi
Õpetavad rehkendusi!

Jaana vanu aegu uurib
Sõdu, kuningriike tunneb
Keemik Anu katseid teeb
Kõik tal podiseb ja keeb!

Hätta jäänuid aitab Eevi
Rumalaks ei jää siin keegi
Anne noodid ritta seab
Laulusalme teab ta peast!

Sass see küpsetab ja praeb
Toiduportsud välja vaeb
Ajaviiteks aga Külli
Õmbleb, heegeldab ja koob!

Agnes pandud õpetama
Kuidas pidu korraldada
Anne hoiab silma peal
Et kõik toimiks nagu peab
*I lend õpetajate päevaks
2008/2009*

Laul kõikidele õpetajatele ja eriti Jürile!

Kooli läksin ma ja kooli läksid sa,
kooli läks meie director ka
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
kooli läks meie director ka:!

Tundi läksin ma ja tundi läksid sa,
tundi läksid poised ja tüdrukud ka
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
tundi läksid poised ja tüdrukud ka:!

Tarkust jagan ma ja tarkust jagad sa,
tarkust jagab meie Jüri ka
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
tarkust jagab meie Jüri ka:!
Kahe panin ma ja kahe panid sa,
kahte aga Jüri panna ei saa
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
kahte aga Jüri panna ei saa :!

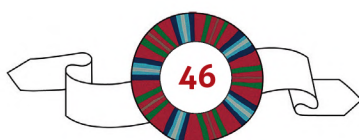
Korda pean ma ja korda pead sa,
korda peab Jüri, ku ime jagu ei saa.

/: oh oi-ai-aa dirallallaa
korda peab Jüri, kui me jagu ei saa :/

Kohvi joon ma ja kohvi jood sa,
Jüri joob teed suure kruusiga
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
Jüri joob teed suure kruusiga:!
Lille annan ma ja lille annad sa,
lille annan väikse musuga
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
lille annan väikse musuga:!

Metsa läksin ma ja metsa läksid sa,
“Villa Benitas” kohtume taas
/: oh oi-ai-aa dirallallaa
“Villa Benitas” kohtume taas:!

*II lend õpetajate päevaks
2009/2010
Jüri Alter oli Laulasmaa Kooli direktor
aastail 2006 – 2011*

LAULASMAA KOOLI TÖÖTAJAD LÄBI AEGADE

Laulasmaa Kooli direktorid

Alter, Jüri	direktor	2006 - 2011
Simanson, Reeli	direktor	2011 - 2013
Mäekuusk, Kadi	direktor	2013 - ...
Hestia Rindla	direktori kohusetäitja	2016 - ...

Laulasmaa Kooli õppealajuhatajad

Mäekuusk, Kadi	kooli õppealajuhataja	2007 - 2013
Hestia Rindla	kooli õppealajuhataja	2014 - 2016
Kelly Keevallik	kooli õppealajuhataja	2016 - ...
Krabo, Ülle	lasteaia õppealajuhataja	2006 - ...

Laulasmaa Kooli õpetajad

Mäekuusk, Kadi	bioloogia õpetaja	2006 - ...
Rindla, Hestia	inglise keele õpetaja	2006 - ...
Keevallik, Kelly	klassiõpetaja	2006 - ...
Valle, Ulvi	käsitöö ja kodunduse õpetaja	2006 - ...
Jõgi, Ulla	klassiõpetaja	2006 - 2007
Peebo, Kerti	kehalise kasvatuse õpetaja	2006 - 2007
Toomits, Hans	poiste tööõpetuse õpetaja	2006 - 2008
Lilleväli, Milja	klassiõpetaja	2006 - 2008
Kaasik, Igor	eesti keele ja kirjanduse õpetaja	2006 - 2008
Reikop, Valeria	vene keele õpetaja	2006 - 2008
Ermann, Anu	loodusainete õpetaja	2006 - 2008
Tondorf, Tiia	matemaatikaõpetaja	2006 - 2008
Antson, Kairi	klassiõpetaja	2006 - 2010
Hinn, Marge	klassiõpetaja	2006 - 2012
Mänd, Anne	muusikaõpetaja, pikapäevarühma õpetaja	2006 - 2015, 2016...
Salumets, Helen	matemaatika õpetaja	2007 - 2008
Sarapuu, Silvi	klassiõpetaja	2007 - ...
Roos, Jaana	ajalooõpetaja, klassiõpetaja	2007 - 2008, 2012 - ...
Magnus, Hille	eesti keele ja kirjanduse õpetaja	2007 - 2016
Kalamees, Külli	käsitöö ja kodunduse õpetaja	2007 - 2011
Puurits, Signe	saksa keele õpetaja	2007 - 2009
Pärt, Erica	füüsika õpetaja	2007 - 2009
Lepik, Kersti	kehalise kasvatuse, inimeseõpetuse õpetaja	2008 - ...
Niinemäe, Ülle	klassiõpetaja	2008 - ...
Võsa-Ojasson, Tiina	klassiõpetaja	2008 - 2012
Proskura, Regina	vene keele õpetaja	2008 - 2014
Sepp, Olga	ajaloo, ühiskonnaõpetuse õpetaja	2009 - 2012
Ingerpuu-Rümmel, Eva	prantsuse keele huviringi juhendaja	2009 - 2013
Talve, Tõnu	tehnoloogiaõpetuse, kunsti õpetaja	2009 - 2015
Kaljumets, Mati	spordiringi juhendaja	2009 - ...
Rumask, Ruth	loodusainete õpetaja	2009 - ...
Mehide, Inga	matemaatikaõpetaja	2009 - ...
	haridustehnoloog	2013 - ...
Jürisaar, Svetlana	inglise keele õpetaja	2010 - ...
Rumm, Jüri	kehalise kasvatuse õpetaja, IT spetsialist	2011 - ...
Kaur, Egle	loodusõpetuse, geograafia õpetaja	2012 - ...

Ojastu, Sille	muusikaõpetaja	2012 - ...
Urbanik, Terje	ajaloo, ühiskonnaõpetuse õpetaja	2012 - ...
Merevoo, Armas	füüsika õpetaja	2012 - 2014
Talvik, Riina	keemia, bioloogia õpetaja	2012 - 2014, 2016 - ...
Birkan, Kaarin	saksa keele õpetaja	2012 - 2014
Olenko, Mari-Anne	klassiõpetaja	2013 - ...
Kuum, Raily	klassiõpetaja	2013 - ...
Kraaner, Aala	klassiõpetaja	2013 - ...
Uusen, Anne	eesti keele ja kirjanduse õpetaja	2013 - ...
Sui, Kristi	klassiõpetaja	2014 - ...
Rints, Sirje	vene keele õpetaja	2014 - ...
Eskel, Mati	tehnoloogiaõpetuse õpetaja	2015 - ...
Maurer, Lea	kunsti õpetaja	2015 - ...
Sild, Triin	klassiõpetaja	2015 - ...
Pomerants, Marliis	matemaatikaõpetaja	2015 - ...
Peerna, Niina	vene keele õpetaja	2016 - ...
Kuusik, Lilian	klassiõpetaja	2016 - ...
Piret Arikainen	muusikaõpetaja	2016 - ...
Einer, Kaire	eesti keele ja kirjanduse õpetaja	2017 - ...

Laulasmaa Kooli lasteaiaõpetajad ja -õpetaja abid

Võsa, Kristi	lasteaiaõpetaja	2006 - ...
Hagala, Annika	lasteaiaõpetaja	2006 - ...
Sutrop, Tiiu-Triin	lasteaiaõpetaja	2006 - ...
Lahe, Kaidi	lasteaiaõpetaja	2006 - 2007
Kokk, Kärt Britt	lasteaiaõpetaja	2006 - 2007
Lill, Külli	lasteaiaõpetaja	2006 - 2007
Malva, Merike	lasteaiaõpetaja abi	2006 - 2008
Peebo, Kerti	lasteaia liikumisõpetaja	2006 - 2009
Jaanus, Krista	lasteaiaõpetaja abi, lasteaiaõpetaja	2006 - 2010
Himma, Reet	lasteaiaõpetaja	2006 - 2010
Tamm, Mari	lasteaiaõpetaja abi	2006 - 2010
Vaik, Heli	lasteaiaõpetaja	2006 - 2010
Kuivkaev, Aet	lasteaiaõpetaja abi, õpetaja	2006 - 2013
Päär, Ingrid	lasteaiaõpetaja abi	2006 - 2015
Rüütli, Ruta	lasteaiaõpetaja	2007 - ...
Arikainen, Piret	muusikaõpetaja	2007 - ...
Karras, Pille	muusikaõpetaja	2007 - ...
Kalberg, Taimi	lasteaiaõpetaja	2007 - 2008
Saar, Kaja	lasteaiaõpetaja	2007 - 2008
Kitsel, Ann	lasteaiaõpetaja abi	2007 - 2009
Vaatmann, Maiu	lasteaiaõpetaja	2008 - ...
Laht, Monika	lasteaiaõpetaja	2008 - 2011
Jaanimägi, Ea	lasteaiaõpetaja	2008 - 2015
Eltermaa, Evelin	lasteaiaõpetaja	2010 - ...
Turbo, Jaana	lasteaiaõpetaja	2010 - 2011
Männik, Mare	lasteaiaõpetaja	2010 - 2014
Kindel, Kristi	lasteaiaõpetaja	2011 - ...
Toim, Kersti	lasteaiaõpetaja abi	2011 - 2015
Leppik, Ave	lasteaiaõpetaja	2011 - 2016
Raudna, Siiri	lasteaia liikumisõpetaja	2011 - 2017
Läns, Aire	lasteaiaõpetaja	2012 - ...
Rohdla, Ave	lasteaiaõpetaja	2012 - ...

Barbo, Leanne	lasteaia muusikaõpetaja	2012 - 2014
Vaher, Maris	lasteaiaõpetaja	2012 - 2015
Kuusik, Lilian	lasteaiaõpetaja	2012 - 2015
Vaitekunas, Kati	lasteaiaõpetaja	2012 - 2016
Saarniit, Silvi	lasteaiaõpetaja	2013 - ...
Miggur, Kairi	lasteaiaõpetaja	2013 - ...
Mägi, Aive	lasteaiaõpetaja abi	2013 - 2014
Roomet, Eliko	lasteaiaõpetaja	2013 - 2014
Eimla, Irma	lasteaiaõpetaja	2015 - ...
Hinno, Jana	lasteaiaõpetaja	2015 - ...
Rästas, Liis	lasteaiaõpetaja abi	2016 - ...
Aarsoo, Sirli	lasteaiaõpetaja abi	2014 - ...
Viira, Maarika	lasteaiaõpetaja abi	2016 - ...
Suurvärav, Helena	lasteaiaõpetaja abi	2014 - ...
Kukemelk, Ave	lasteaiaõpetaja abi	2013 - ...

Laulasmaa Kooli tugikeskus

Jõgi, Elvi	logopeed	2007 - 2010
Heina, Maarja	logopeed	2012 -
Rapp, Elve	tugiisik, sotsiaalpedagoog	2008 - 2015
Jaanus, Krista	logopeed	2010 - 2011
Jaanus, Krista	eripedagoog	2011 - ...
Johanson, Kelly	psühholoog	2011 - 2012
Mugra, Mari-Liis	sotsiaalpedagoog	2011 - 2012
Lutter, Anne-Ly	psühholoog	2012 - ...
Allaste-Viin, Raili	sotsiaalpedagoog	2012 - 2015
Möll, Pille	logopeed	2014 - ...
Kadarik, Külle	sotsiaalpedagoog	2015 - ...
Muhel, Liivia	tugiisik	2015 - ...

Laulasmaa Kooli huvijuhid ja sekretärid

Oberg, Agnes	huvijuht	2007 - 2012
Rumm, Jüri	huvijuht	2012 - 2013
Arum-Lääts, Laura	huvijuht	2013 - 2015
Eskel, Merit	huvijuht	2015 - ...
Kooli, Gethe	huvijuht	2016 - ...
Tondorf, Tiia	sekretär	2007 - 2012
Mägi, Kersti	sekretär	2012 - 2014
Jantson-Viljanen, Karin	sekretär, tugiisik	2014 - ...

Laulasmaa Kooli majanduspersonal

Koinberg, Anne	majandusjuhataja	2006 - ...
Voola, Ülle	kokk	2006 - 2007
Seemen, Helleln	köögi abitöoline	2006 - 2008
Toomas, Martin	majahoidja	2006 - 2008
Žigulina, Valentina	koristaja	2006 - 2013
Medvedovskaja, Galina	koristaja	2007 - 2015
Tondorf, Toivo	öövalvur	2007 - 2010
Reidna, Ravo	öövalvur	2007 - 2010
Uibo, Elfrida	koristaja	2007 - 2012
Veide, Liidia	köögi abitöoline	2007 - ...
Kamber, Anneli	koristaja	2007 - ...
Vaikla, Elvi	dispetšer	2007 - ...

Rootare, Ilme	dispetšer	2007 - ...
Jõekäär, Malle	köögi abitööline	2007 - 2012
Olesk, Valentina	köögi abitööline	2008 - 2010
Zvereva, Nadezda	kokk	2008 - ...
Kurg, Tiiu	koristaja	2009 - ...
Timofejev, Aleksander	kokk	2010 - ...
Raudi, Riho	aednik	2010 - ...
Sutt, Piret	koristaja	2012 - ...
Kork, Frida	köögi abitööline	2012 - ...
Eelmaa, Saima	koristaja	2013 - ...
Kuhi, Tiit	majahoidja	2013 - ...
Meeder, Tiiu	köögi abitööline	2014 - ...
Uusväli, Kristin	koristaja	2014 - 2015
Allikmets, Kairit	koristaja	2015 - ...
Koinberg, Enno	tehnik	2016 - ...
Härmaste, Lembit	majahoidja-toiduvedaja	2013 - ...
Kaljumets, Mati	majahoidja-toiduvedaja	2013 - ...

2.a ja 2.b klassi rahvatantsurühm 2015. aasta kevadkontserdil.

3.a ja 3.b klassi rahvatantsurühm 2015. aasta kevadkontserdil.

4. klassi rahva-
tantsurühm 2015.
aasta kevadkont-
serdil.

4. klassi rahva-
tantsurühm 2017.
aasta veebruaris.

2. klassi rahva-
tantsurühm 2017.
aasta veebruaris.

4.– 6. klasside poisid meeste tantsupeol 2015. aasta suvel Rakveres.

Üleriigilisel võimlemispeol „Hingelind“ 2016. aasta suvel Tallinnas.

Merekultuuriaasta 2016

Mina jään

Jutud sellest, et koolis on igav - ei vasta tõele

Laulasmaa Kooli laul

Anne Mänd

Männid, meri, rannas laulev liiv,
vanad pärnad, kooliõu-
valge majakana seisab siin
meie kool, täis tarkust põu!

Väikesest suureks siin sirguvad kõik,
On ju noorus elutee algus.
Kõik, mis hea, saab alguse siit,
Töö ja hoole kaasa viid.

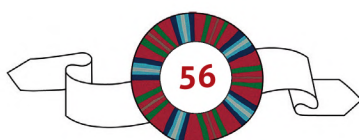
Refrään:

Täna lahti on maailm me ees.
Kuigi kaugele viia võib tee,
ei unune meelest meil iial
lapsepõlv ja Laulasmaa Kool.

Käsi käes koos võidame raskused,
teadmised kannavad meid.
Koos homsesse päeva astume,
palju on maailmas teid.

Refrään:

Täna lahti on maailm me ees.
Kuigi kaugele viia võib tee,
ei unune meelest meil iial
lapsepõlv ja Laulasmaa Kool.

Rahvusvaheline tantsupäev 2016 „Kõige kokkuhoidvam Kikapuu“

